

scribit: „ Flores, inquit, huic, non ut reliquis, in summo caule coacervati, verum virgæ floriferæ a medio ad summum caulem e foliorum sinibus alternatim exeunt, ut pars florifera in longum excurrat. Flosculi e foliorum sinibus exeunt singulis singuli, in pediculis tenuibus brevibus.” Hoc quidem in nostra ita se habet, singuli autem flores, demptis extremis, tantum abest ut singuli, ut bini, terni & quaterni potius, ceu & in aliis contingit, e singulis foliorum alis exeant. Verum quod eam ab aliis præcipue distinguit, sunt caules teretes, glabri profus & non striati, cæsi, aut versus summitatem e cæsis purpurei.

Ceterum bicubitalem plerumque habent altitudinem caules, rigidi, in plures ramos divisi, & plures ex eadem radice perenni exeuntes, quibus apponuntur folia inferius latiuscula, in longum mucronem terminata, per oras, præsertim versus mediam partem, serrata, incisuris satis profundis, sed minus crebris, venis obliquis tenuibus prædita, superiora vero versus, folia angustiora fiunt, per margines etiam dentata, suprema autem caulis & virgarum folia integra sunt, venis nullis aut vix conspicuis prædita: omnia tenera sunt & tenuia, glabra, glauca, supina quidem parte saturatius, prona autem pallidius e cæsis viridia.

Flores lutei mediam inter majores & minores habent magnitudinem, & licet capitula seu calyces graciles sint, semiflosculi tamen satis magni sunt, breves nempe & latiusculi, duabus per medium striis decurrentibus, extremo margine reflexo, integro, subinde in lacinias quasdam, præsertim si super unguem explicentur, desinente. Flosculi etiam majusculi sunt, in quinque reflexas lacinias divisi, e quibus stylus prominet longiusculus, ex utriculo dentato exiliens, in duo cornicula appressa, ut velut apex in summitate appareat, desinens. Flores licet uno versu non dispositi sint, altera tamen pars iis non tam abundat, quam altera. Quaterni autem, terni, bini & singuli e foliorum alis, prout nempe vel superiorem, vel inferiorem virgarum partem occupant, e singulis foliorum alis exeunt, ceu supra demonstratum est, cujusmodi racemulus figura marginali 1. at 2. 3. & 4. flosculi clausi & explicati, 5. & 6. vero semiflosculi, 7. & 8. folia quædam inferiora separatim designantur. Flores nonnihil odorati sunt, odore ad certum genus non reducendo. Sapor plantæ est subacris & subaromaticus, vulgari Europeæ accedens, sed nonnihil languidior.

Sole Libram tenente floret. E Marilandia procuravit, & nobiscum communicavit Petr. Collinson.

Virga aurea angustifolia, panicula speciosa Canadensis *Hort. Reg. Par.* huic valde similis, sed caules habet nonnihil striatos & hirsutos, folia minus glabra, semiflosculos autem multo angustiores, Virgæ aureæ Americanæ hirsutæ, radice odorata similes.

Virga aurea flore minus amplo, foliis latioribus ferratis *Hist. Oxon. Part. III. p. 125. Sect. VII. Tab. 23. fig. 22. ser. 3.* caules & folia habet hirsuta, non tam longe mucronata, flores nonnihil majores, in pediculis longioribus nascentes.

Virga aurea Noveboracensis, foliis longissimis glabris *Flor. Bat. II. p. 35.* folia habet nostra longiora, & angustiora, caules vero minus glabros, florum capitula nonnihil majora.

*VIRGA AUREA NOVÆ ANGLIÆ, RUGOSIS
FOLIIS CRENATIS* HERM. FLOR. LUGD. BAT. P. XXV.
T. CCCVIII. F. 396.

CAULES ex eadem radice perenni erigit numerosos, rectos, rigidos, duum & trium cubitorum altitudine, culmi & amplius ad basim crassitie, teretes, leviter striatos, hirsutos, in quibus ab imo ad summum usque brevi distantia crebra nascuntur folia, latiuscula, oblonga, mucronata, aspera, parte inferiori & superiori singulorum tenuiter crenata, intermedia ferrata, ferris minutim rursus crenatis, quæ vero in superioribus ramis, quos bicubitali a radice distantia emittit, nascuntur folia, non ferrata, sed minutim tantum crenata sunt, utrinque viridia, venis aliquot obliquis exarata, nervo & venis averſa parte pilosis, cetera vero parte pilis destituta.

Flores Augusto & Septembri mensibus in superioribus ramulis nascuntur pluri-
mi, virgatim, in spicis nonnihil reflexis, uno versu dispositi, flavi, e semifloscu-
lis quatuor, quinque & sex angustis, & flosculis aliquot parvis quinquefidis com-
positi, e quibus styli exeunt, ab initio oblongorum capitulorum instar promi-
nentes, dein farina excussa in duo capillamenta inflexa dehiscentes. Calyces te-
retiusculi e squamis angustis virentibus constructi: semina gracilia, pappo tenui
candido terminata.

Sponte nascitur non tantum in Nova Anglia, sed & in Virginia & Carolina.

In margine spicarum racemuli floridi figura 1. & 2. semiflosculi figura 3. 4. 5.
& flosculi figura 6. 7. & 8. caulis etiam pars media seorsum sculpta sunt.

*VISCAGO CERASTEI FOLIIS, VASCULIS
ERECTIS, SESSILIBUS* T. CCCIX. F. 397.

EX iis Lychnidis speciebus, quæ vasculum habent non simplex, sed in locula-
menta divisum, nemine, opinor, contradicente, novum genus formari, vel
quod a quibusdam (v. gr. Floræ Jenensis auctore, Muscipulæ nomine) jam insti-
tutum est, retineri debet, cui, si ambiguum, vel potius improprium Muscipulæ
Lobellii & Ruppilii nomen displiceat, Viscaginis, quo usus est Cæsarpinus & Ca-
merarius, nomen appropriari potest; eo quod species ejus, quæ glabræ sunt, vel
visco nitente tantopere abundant, ut Muscæ, culices & alia insecta hoc capta pe-
reant, vel, quæ hirsutæ sunt, licet visco non resplendeant, tangenti tamen adeo
viscosæ sentiantur, ut digitis summitates earum adherere soleant, quamvis dentur
species quædam, quæ viscosæ non sunt, quibus ut peculiare genus tribuatur, ra-
tiones dari posse sufficientes non existimo.

Hoc genus valde numerosum est, cujus species aliquot, quæ vel plane novæ,
vel imperfecte ab aliis descriptæ & depictæ sunt, hoc loco explicare supervacuum
non erit. Locabimus priore loco hirsutas species, dein quæ minus hirsutæ sunt,
quæ vero glabræ prorsus sentiuntur, ultimo loco tractabimus.

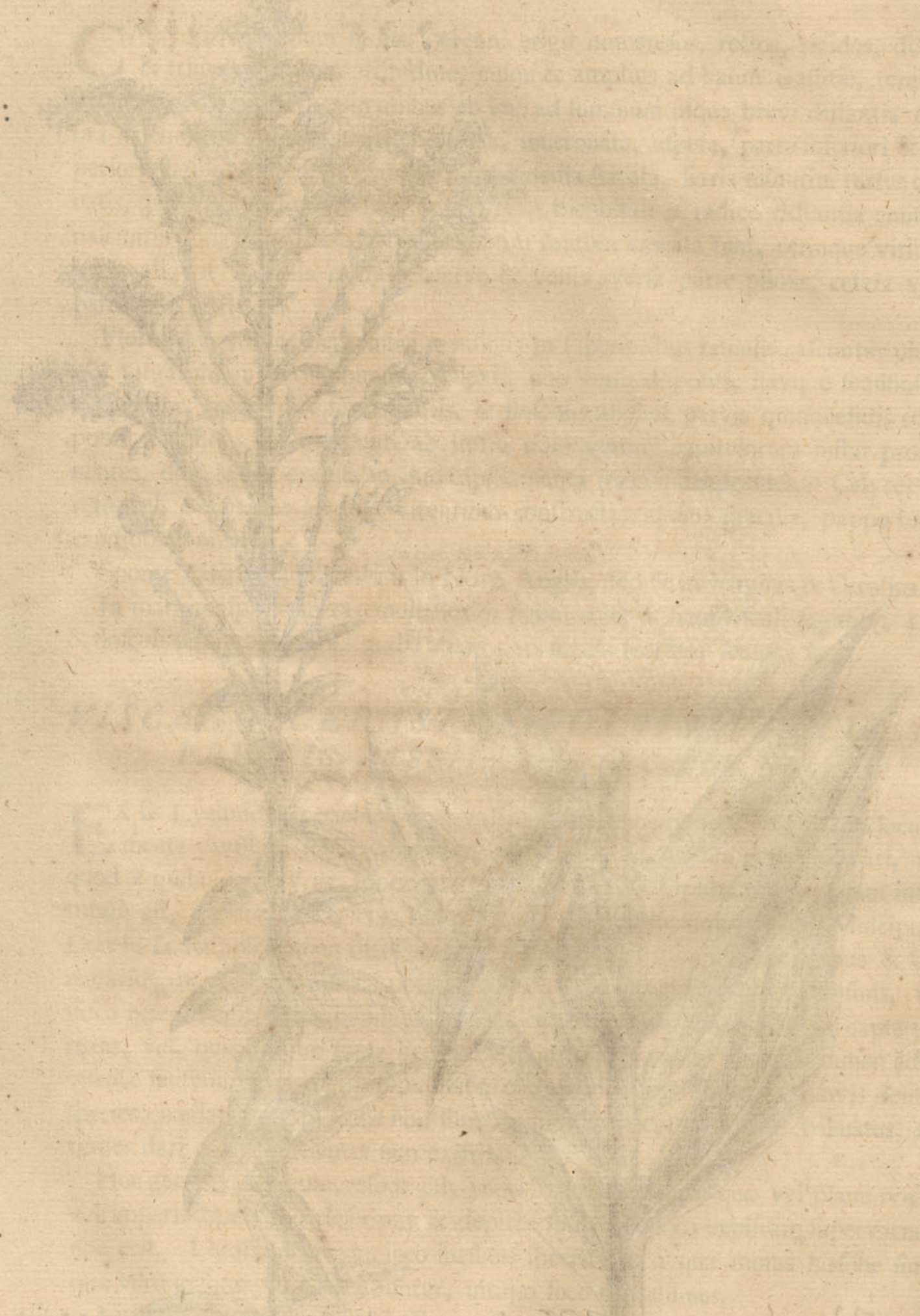
Cujas sit & cum quamam Auctorum hæc, cujus nomen supra datum, conciliari
queat, pro certo non habemus. Accedere videtur ad Lychnidem silvestrem
sextam

F. 396.

Virga aurea Anglice, rugosis foliis crenatis Herm.

VIRGA SEROTINA, AUCUBA, AUCUBA
FOLIIS... FLORES...

Aucuba japonica (L.) F. & M. var. japonica

Plantae Horti E. Framerii. Varietas cum illa non angustata. In peltatis si quidem
satis patet, quia taliter. In peltatis si quidem. In peltatis si quidem.

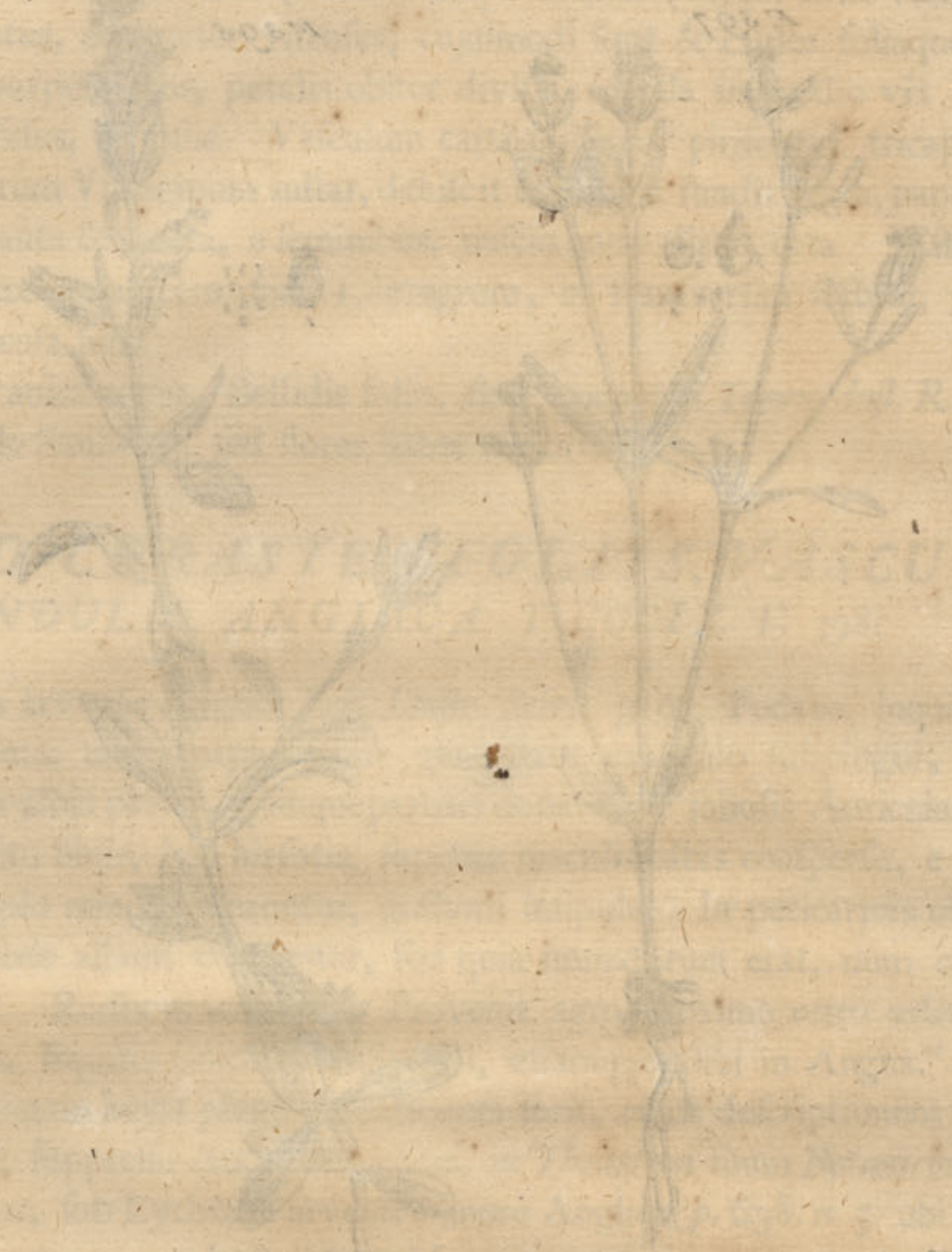
Plantae Horti E. Framerii. Varietas cum illa non angustata. In peltatis si quidem
satis patet, quia taliter. In peltatis si quidem. In peltatis si quidem.

Plantae Horti E. Framerii. Varietas cum illa non angustata. In peltatis si quidem
satis patet, quia taliter. In peltatis si quidem. In peltatis si quidem.

Plantae Horti E. Framerii. Varietas cum illa non angustata. In peltatis si quidem
satis patet, quia taliter. In peltatis si quidem. In peltatis si quidem.

Plantae Horti E. Framerii. Varietas cum illa non angustata. In peltatis si quidem
satis patet, quia taliter. In peltatis si quidem. In peltatis si quidem.

Plantae Horti E. Framerii. Varietas cum illa non angustata. In peltatis si quidem
satis patet, quia taliter. In peltatis si quidem. In peltatis si quidem.

P.417.

T. CCCIX.

F.397.

F.398.

Discago Cerastei folius, Discago Cerastei folius,
vasculis erectis sessilibus . vasculis pendulis Anglica.

sextam *Clus. Hist. p. 290.* Verum cum illa folia angustiora, & petala, si quidem recte picta sit, trifida habeat, diversam esse patet. Flos quidem similis sequenti Anglicæ, sed minor est, & vascula ejus erecta, non tam longa serie disposita, totaque planta non æque hirsuta & viscosa est.

Folia inferiora subrotunda, superiora vero angustiora & longiora, nervo medio vix conspicuo prædita, hirsuta & pilosa. Calyx striatus (decem striis virentibus) pilis longis hirsutus, & leviter viscosus, cujusmodi sunt & caules foliaque. Flos parvus, dilute purpurascens, petalis obiter divisis, corolla in medio vix conspicua: stylus trifidus, cirrosus. Vasculum cartilagineum, piriforme, tricapsulare, sex laciniis, aliarum Viscaginum instar, dehiscit & semina fundit nigra, papavera.

Annua est planta & erecta, e feminibus, nescio unde allatis, orta. Æstate floruit. Vasculum extra calycem num. 1. integrum, 2. transversim sectum, 3. & 4. semina seorsum cusa sunt.

Lychnis Lusitanica annua, Bellidis folio, flore purpureo *Tourn. Inst. R. Herb. p. 338.* huic valde similis est, sed flores habet majores.

*VISCAGO CERASTEI FOLIIS, VASCULIS
PENDULIS, ANGLICA T. CCCIX. F. 398.*

„ **L**YCHNIS arvensis Anglica *Lob. Illustr. Stirp. p. 97.* Pedalis, inquit, gracilis planta, unico ut plurimum genitalato cauliculo subpingui, parum hirsuta, flosculis albis parvis, quinquepartitis donato, & foliolis Auriculæ muris similibus, positu binis, imo hirsutis, superne maculis albis conspersis, e quibus altera duo duplo minora exeruntur, gustanti insipida: In pericarpis oblongis semen Papaveris album continetur, sed quia immaturum erat, num colorem mutet, nescio. Radix gracilis alba. Provenit agro proximo retro ædes C. D. Thomæ Lucas, Equitis Colchestriensis agri, etiamque alibi in Anglia.” Hæc Lobelius, qui primam hujus plantæ mentionem fecit, cujus descriptionem nonnihil commutatam, suppresso Auctoris nomine, in *Theatrum suum Botanicum* transtulit *Parkinsonus*, sub Lychnide arvensi minore Anglica *p. 638. n. 5:* ubi agrum a Lobelio memoratum, vocat *the Millfield p. 640.*

Lobelius bene comparat folia Auriculæ muris foliis; ea enim ei speciei, quam Auriculam muris flore parvo, vasculo tenui longo vocavit *J. Bauhinus*, valde quam sunt similia. Inferiora quidem oblongo rotunda sunt, superiora vero angustiora observantur, quorum ea, quæ in spica nascuntur, seu e quibus flores & vascula proveniunt, id peculiare habent, quod alterum altero sit semper angustius. Tota planta hirsuta est & viscosa, & caules quidem pilos breviores, folia longiores adhuc & crebriores habent. Flores & vascula, ut solent multæ viscagines hirsutæ, in spicam digesti nascuntur, pediculis insidentia ab initio perbrevis & erectis, dein, quo magis vascula intumescunt, eo sensim longioribus & reflexis, ita ut vasculum penitus pendeat, quod tamen ad feminum maturitatem denuo erigitur, tricapsulare & sex laciniis dehiscens, feminaque fundens papavera, nigra, reniformia. Calyces decem striis virentibus distinguuntur, quarum quinque a laciniarum extremo, quinque vero e harum interstitiis oriuntur & reliquis breviores sunt. Calyces vero in quinque breves lacinias dividuntur, e quibus flores nascuntur

scuntur parvi, petalis cordatis corollatis præditi, striis ab initio dilute purpurantibus, dein simul ac explicati fuerint flores, aliquantillum virescentibus tincti, quæ tamen adeo tenues sunt, ut flos non nisi albus appareat. Flores cito transeunt, staminibus decem, apices virentes gerentibus præditi: stylus brevis trifidus embryoni infidet, qui in vasculum abit cartilagineum turbinatum, sex, ut dictum, semper laciniis dehiscens, licet calyx in quinque tantum segmenta dividatur. Hoc vasculum figura prima, secunda vero semina seorsum sculpta sunt. Variat magnitudine, & caules subinde ramosiores habet. Quæ Lobelius de maculis narrat, pro accidente saltem habenda sunt.

Circa Bockingam, & loco etiam a Lobelio memorato lectam communicavit Sam. Dale, ex cujus seminibus satis Junio & Julio mensibus nobiscum floruit.

Primam hujus plantæ mentionem fecisse Lobelium, supra demonstratum est. Post Lobelium videtur hanc designasse, per Lychnidem silvestrem parvam *Johns. in Itin. Cant. p. 20.* qui versus Cantuariam reperit, licet ea in regione post eum nemo adhuc observarit. Nec dubium est, quin sit, Lychnis segetum parva viscosa, flore albo *Phyt. Brit.* ubi confunditur cum Alfine spuria quarta *Dod. Alfine viscaria Camer. In Cat. Plant. Angl. Edit. I. & II.* Lychnidem silvestrem annuam angustifoliam, flore rubente vocat *Rajus: in Hist. Plant. Tom. II. p. 996. n. 13.* nominat Lychnidem flore albo minimo, & similiter in *Synops. Edit. I. p. 140. n. 10. Ed. II. p. 201. n. 9. Ed. III. p. 339. n. 10.* vocatur ipsi, Lychnis silvestris, flore albo minimo, ubi, sicut & in *Cat. Stirp. Exter. p. 173.* huic eandem facit, Lychnidem silvestrem albam, spica reflexa *Bot. Monsp.* Verum Lychnis illa Magnoli planta est major, quæ folia ima habet rotundiora, superiora spicæ intermixta minora, spicam ab initio reflexam, flores non æque parvos, petala exteriori parte obsolete virentia, vascula minus turgida, longiora & calyces minus pilosos. Non multum etiam in *Synops. Stirp. Brit. Edit. I. & II.* differre ipsi visa fuit, a Lychnide silvestri sexta *Clus. Hist. p. 290.* & a Lychnide segetum meridionalium annua hirta, floribus albis, uno versu dispositis *Hist. Oxon. Part. II. p. 544. n. 36. Sect. V. App. Tab. 36. serie 2.* At Clusiana diversa non minus, quam Morisoniana planta est; & hæc quidem flores habet majores, interdum convolutos, noctu explicatos, coloris ab initio albicantis, dein ad incarnatum inclinantis parte interiore, exteriori vero ex incarnato subvirentis: calyces etiam longiores & graciliores sunt. Ceterum Morisonus corollam omisit in floribus hujus Lychnidis, ceu qua congenerum more donata est.

Demum nostram hanc vocavit, Lychnidem hirtam minimam, flore albicante *Pluken. Alm. Bot. p. 230.* & ne quid desit, Lychnidem silvestrem hirsutam annuam, flore minore albo *Bot. Par. p. 121.* nominavit *Vaillant*, ad differentiam Lychnidis silvestris hirsutæ annuæ, flore minore carneo *Morisoni*; cujus posterioris iconem nitidam dat *Tab. 16. f. 12.* quæ huic persimilis est, nisi quod petala indivisa habeat. Et licet figura illa valde bona sit, totamque plantam, prout sponte nascitur, egregie exprimat; quoniam tamen nostram habebamus paratam, ramum ejus, prout in Horto nascitur, cum descriptione, pro illustratione & generis assertione, differentiaque monstrandæ ergo sequenti Capite exhibere volui, præsertim quod in descriptione ejus *Vaillantius* fuerit justo brevior, in Synonymis vero non satisfaciat.

*VISCAGO HIRTA GALLICA, FLORE PARVO
CARNEO, PETALIS INTEGRIS T. CCCX. F. 399.*

EST hæc *Lychnis silvestris hirsuta* annua, flore minore carneo *Hist. Oxon. & Raj. Hist. Plant. Tom. II. p. 994. n. 4.* secundum *Vaillantium* in *Botanico Par. p. 121.* cujus figuram bonam eum dedisse *Tab. 16. n. 12.* ad præcedentem speciem demonstravimus. *Morisonus Hist. Oxon. Part. II. p. 541. n. 24.* nimis brevis est: ait hanc in multis convenire cum *Lychnide aquatica*, purpurea simplici *C. B.* at differre duratione, & florem gerere minorem carneum & cito evanidum. Remittit nos ad *Appendicem Morisonus*, ubi nil de hac reperio, saltem *Seç. V. App. Tab. 36. ser. 2.* figura habetur *Lychnidis Chalepensis* annuæ, foliis parum hirtis & angustis, flosculis carneis, pediculis infirmis biuncialibus infidentibus, capsulis fere rotundis, quam *p. 541. n. 25.* nimis succinçte describit, & cum specie 24. seu *Lychnide silvestri hirsuta* annua, flore minore carneo e feminibus natam dicit. Enimvero si illa similitudinem quandam cum *Lychnide aquatica purpurea simplici C. B.* obtineat, ægre ad nostram referri poterit.

Apud *Barrelierum Observ. 656.* invenio, *Lychnidem silvestrem hirsutam* annuam, flore minore carneo *Morisoni*, referri ad *Lychnidem silvestrem villosam* minorem, purpurascentem latifoliam *Barr.* Non negarim eandem esse, cum descriptio congruat, nec figura discordet, nisi quod flores nonnihil majores & inepte tetrapetali pingantur. *Rajus* in *Hist. Pl. Tom. II. p. 994. n. 4.* ex *Morisono* describit, & eadem ipsi visa fuit cum *Anglica*, superius descripta & depicta. At eandem esse, nemo qui hæc legerit, posthac credet; si vero similis, & cum *Viscagine* hac eadem sit, male sane comparisonem instituit *Morisonus*. Ea nihil ad me attinent, cum plantam, quam pro *Morisoniana* habuit *Vaillant*, intelligam, quem oportebat rem diligentius pensitare. Consultius sane is nomen incertum reliquisset suo Auctori. Vereor autem, ne pro varietate *Anglicæ* habuerit *Vaillant*.

„ Ceterum, flos, inquit *Vaillant*, hujus speciei tres lineas in diametro habet,
„ e quinque petalis integris, per extremitates rotundatis, conflatus, coloris utrinque
„ que carnei, vel purpurei dilutioris: corolla e decem ligulis albicantibus constat:
„ stat: stamina decem florem non supergredientia: stylus in tria filamenta breviter
„ via divisus. Calyx pilosus, decem striis vel costis elevatis præditus. Viscosus est
„ & odora. Hæc *Vaillant*. Locus omissus.

Magis autem viscosa magisque hirsuta est, quam *Anglica*, præcedente Capite descripta, ita ut arena, quam pluvie ipsi inspergunt, plerumque obducta observetur, tota major & magis ramosa, a pedali ad bipedalem & tripedalem assurgens altitudinem. Folia inferiora latiora sunt, superiora angustiora & longiora, e quorum alis in brevibus pediculis nascuntur flores inodori, interdum se explicantes, in medio viridantes, cetera coloris dilutissime purpurei superne, inferne venis saturatioribus purpureis striati, petalis integris, in quorum medio corolla est, e decem ligulis composita. Floribus vascula succedunt in tria loculamenta divisâ, in quibus femina per maturitatem nigra papavera observantur. Vascula hæc sex, ut præcedens species, denticulis dehiscunt. Calyces striati sunt, & multis pilis longiusculis hirsuti.

Majo mense floruit nobiscum, orta ex seminibus e Batavia transmissis, nomine *Lychnidis viscosæ supinæ*, flosculis herbaceis vix conspicuis, calyce striato hirsuto, capsula magna. Verum *supina* non erat, nec flores herbacei, nisi in umbilico.

*VISCAGO HIRTA NOCTIFLORA, FLORIBUS
OBSOLETIS SPICATIS T. CCCX. F. 400.*

AD cubitalem & bicubitalem affurgit altitudinem, foliis hirsutis, inferius latioribus, (hæc seorsum ad caulis partem inferiorem utrinque expressa sunt) superius angustioribus vestita, in cujus ramulis supremis flores e foliorum brevissimorum alis nascuntur, noctifloræ *Lychnidi* vulgari similes, verum in brevioribus pediculis spicatum digesti, versus unam præcipue partem spectantes, intus candidi, extus ex purpureo obsolete viridescentes, petalis bifidis & corollatis vesperi & per noctem expansis, interdiu in se convolutis & clausis.

Calyces striati oblongi sunt, hirsuti, in quinque lacinas per extrema divisi, quibus continentur vascula in tria loculamenta divisa, aliarum specierum instar se aperientia, & semina congeneribus similia fundentia. Calyces & caules infra genicula leviter viscosi sentiuntur. Sole in *Geminis* versante nobiscum floruit.

Est *Lychnis silvestris nocturna pilosa*, floribus unius ordinis, dilute purpureis *Hort. Cath. p. 119.* testante *Phytophylacio Sherardino*, unde a specimine sicco perbreve formavit descriptionem *Rajus Hist. Plant. Tom. III. p. 480. n. 59.*

*VISCAGO HIRTA LUSITANICA, STELLATO
FLORE T. CCCXI. F. 401.*

PLURES ex eadem radice profert caules dodrantes, pedales & pro foli conditione altiores, quorum medii surrecti, laterales leniter reclinati sunt, ramosi, in quibus folia nascuntur ad basim ampliora & obtusiora, superiora versus sensim angustiora, hirsuta & pilosa, (pilis longioribus brevioribus intermixtis) qua hirsutia & caules ramique, sed præ reliquis calyces, quorum pili ceteros longitudine excedunt, præditi sunt.

Summi ramuli in spicas oblongas excurrunt florum parvorum, quorum petala dilute purpurascunt & teneriter striata sunt; qui flores eam a reliquis speciebus differentiam obtinent, quod petala habent crenata, & quod ea a situ plano, quem aliarum instar ab initio habent, mox in perpendicularem & veluti stellatum, petalorum nempe marginibus sursum & deorsum versis, transeant. In florum medio petalorum appendices sunt, ex herbaceo candicantes, per margines, petalorum instar, tenuiter crenatæ, e quibus stamina emergunt tenuia, albicantia, apicibus ex herbaceo fuliginosis terminata.

Calyces ab initio graciliores sunt, striati, dein vasculo increfcente crassiores fiunt, lineis latiusculis viridibus distincti. Vascula autem obtuse trigona & conica (vid. num. 1. 2.) fiunt, in tres capsulas (vid. num. 3.) dirempta, in quibus continentur semina (num. 4.) reniformia, per maturitatem ex fusco rufescentia. Flores & vascula brevibus nituntur pedioli, & ex ala foliorum conjugatorum nascuntur, folio, e quo nascuntur, altero, in contrario latere sito, angustiore. Ceterum altero
nato

P. 419.

F. 399.

T. CCCX.

F. 400.

Discago hirta Gallica, flore
parvo carneo, petalis integris.

Discago hirta noctifl. flor. obsol. spicatis.

F. 401.

Discago hirta Lusitan. stellato flore.

1750

1750

Salvia hirta (L.) Link. & Schum. var. *hirta* (L.) Link. & Schum.

... in ...

... in ...

... in ...

VISCAGO HERBA SICULA ...

P

... in ...

... in ...

... in ...

... in ...

... in ...

... in ...

... in ...

... in ...

... in ...

... in ...

... in ...

... in ...

... in ...

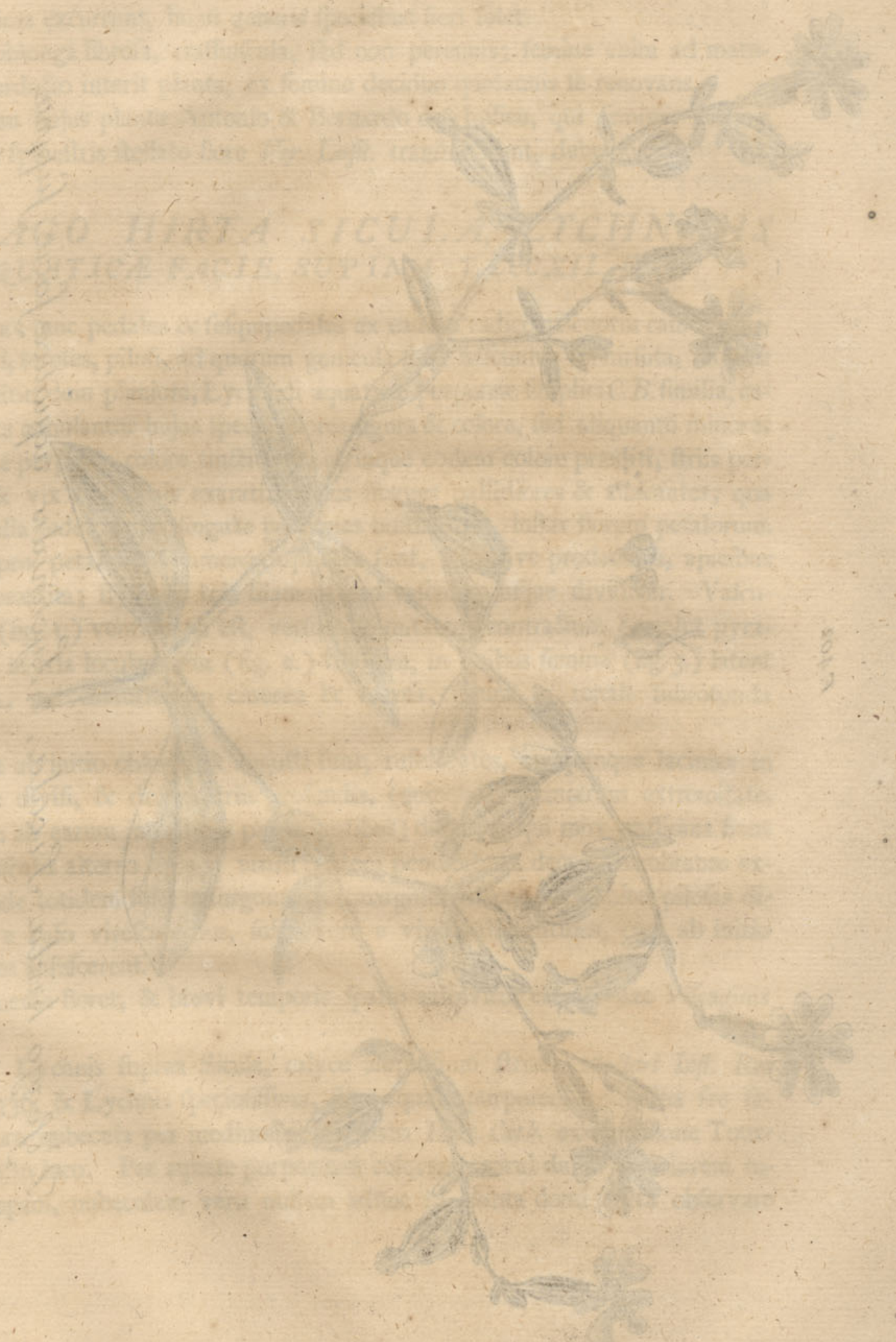
... in ...

... in ...

... in ...

... in ...

... in ...

VISCAGO

F. 402.

Lychnis viscaria L. *Lychnis aquatica* L.

nato ex sinistro in dextrum, vel ex dextro in sinistrum situ nascuntur, ceu in aliis, quæ in spicas excurrunt, hujus generis speciebus fieri solet.

Radix oblonga fibrosa, crassiuscula, sed non perennis; semine enim ad maturitatem perducto interit planta, ex semine deciduo quotannis se renovans.

Notitiam hujus plantæ Antonio & Bernardo de Jussieu, qui semina, nomine *Lychnidis sylvestris stellato flore Vir. Lusit.* transmiserunt, debemus.

*VISCAGO HIRTA SICULA, LYCHNIDIS
AQUATICÆ FACIE, SUPINA T. CCCXII. F. 402.*

PLURES huic pedales & sesquipedales ex eadem radice nascuntur caules resupinati, teretes, pilosi, ad quorum genicula folia nascuntur subhirsuta, modice cava ab initio, dein planiora, *Lychnidi aquaticæ purpureæ simplicis C. B.* similia, cujus & flores æmulantur hujus speciei flores figura & colore, sed aliquanto minores & dilutiore purpureo colore tincti sunt, utrinque eodem colore præditi, striis per tenuibus & vix conspicuis exarati, versus unguis pallidiores & albicantes; qua parte corolla sedet, cujus singulæ portiones bifidæ sunt, instar florum petalorum. Stamina pro petalorum numero duplicata sunt, successive prodeuntia, apicibus violaceis prædita; stylus in tria filamenta ad vasculum usque dividitur. Vasculum vero (fig. 1.) ventriosum est, versus summitatem contractum & velut pyramidatum, in tria loculamenta (fig. 2.) divisum, in quibus semina (fig. 3.) latent papavera, per maturitatem cinerea & rugosa, figura ex renali subrotunda prædita.

Calyces ab initio oblongi & angusti sunt, rufescentes, in quinque lacinias in summitate divisi, & decem striis profundis, (quinque a laciniarum extremitate, & totidem ab earum interstitiis procurrentibus) distincti, qui mox crassiores fiunt & cum vasculis alterna serie in unam partem pendent, in decem membranas extantes, unde totidem fulci exsurgunt, per margines crispas & tenuiter pilosas divisi, oris e rufo virescentibus, fulcis vero e viridi albicantibus, cum ab initio toti calyces rufescerent.

Majo mense floret, & brevi temporis spatio exsolvitur elegans hæc *Viscaginis* species.

Dicitur *Lychnis supina Sicula*, calyce amplissimo striato *Auctori Inst. Rei Herb. p. 336.* & *Lychnis speciosissima*, flore aquate purpureo, granatina seu saturate rubra nubecula per medium segmentato *Hort. Cath.* ex recensione *Tournefortii* dicto loco. Per aquate purpureum colorem procul dubio dilutiorem intelligit *Cupani*, nubeculam vero nullam adhuc in planta domi culta observare potui.

VISCAGO

VISCAGO AMERICANA NOCTIFLORA,
ANTIRRHINI FOLIO. T. CCCXIII. F. 403.

EX feminibus e Virginia & Carolina delatis & in horto satis, prioribus annis plantæ natæ sunt humiliiores & parum ramosæ, pedales & bipedales tantum, floribus parvis & vix conspicuis præditæ; sequentibus dein annis, e feminibus deciduis (ut solent permultæ spontaneo fatu lætiores provenire) gliverunt plantæ majores, bicubitalem altitudinem æquantes, magis ramosæ, foliis majoribus & floribus magis conspicuis donatæ. Cum enim antehac vix tales, quales figuræ nostræ num. 1. & 2. notatæ, & seorsum num. 3. & 4. itemque petala separatim num. 5. designant, nascerentur, tamen postea ad eam magnitudinem pervenerunt, quam figuræ 6. 7. 8. & 9. repræsentant. In colore etiam differentia erat; primum enim intus albidis erant, extus squalide purpurantes, dein majores facti vividiore colore tincti erant, interne nempe carneo, externe fusco-purpureo colore conspicui erant. Porro folia, quæ ab initio minora, & ad inferiorem tantum partem pilosa erant, postea majora facta sunt, & per omnem marginem minutis veluti spinulis obsita comparuerunt, cujusmodi folium figura 10. exhibetur.

Ceterum folia Antirrhino similia sunt tam figura, quam substantia, nec hirsuta, nec glabra prorsus. Caules teretes, læves, paullo infra genicula viscum nunc viride, nunc fuscum, nunc, & plerumque, ex fusco rubens exsudant, quo muscæ, culices aliquaque insecta irretita hærent. Bifariam autem dividuntur caules & ramuli, eque sui medio flores & vascula emittunt, pediculis oblongis gracilibus infidentia. Flores æstate comparent noctu & summo mane explicati, interdum clausi, petalis bifidis & corolla in medio præditi. Calyces striati sunt, decem nempe lineis, ceu nervis nonnihil exstantibus, distincti, in quinque per extremitatem laciniæ breves subpurpureas divisi. Vascula obtuse triquetra, tricapsularia, (vid. fig. 11.) in quibus semina continentur plura, papavera. Radix tenuis fibrosa.

Huc referenda videtur: *Lychnis elatior* glabra, flosculis albidis, ad summa caulium internodia rubidum exsudans viscum *Banist. Pluken. Alm. p. 231.* item, *Lychnis Virginiana elatior*, floribus parvis in summitate caulis *Ejusd. Mant. p. 121.* & *Lychnis Caroliniana rubra*, minus hirsuta *Petiv. Hort. Sicc. n. 29. Raj. Hist. Plant. Tom. III. App. p. 246.*

VISCAGO FOLIIS INFERIORIBUS BELLIDIS,
SUPERIORIBUS TUNICÆ, CALTCE STRICTIORE
T. CCCXIII. F. 404.

E Radice fibrosa caules emittit pedales, bipedales & altiores, teretes, glabros, subglaucos, subter genicula visco virente oblitos, qui in ramos graciles circa sui medium abeunt, in latera distentos, quorum fastigiis in oblongis gracilibus pediculis flores nascuntur mediæ magnitudinis, amœne purpureo seu roseo colore donati, inodori, interdum explicati, noctu contracti, *Tunicæ silvestris* quodammodo aspectu, e petalis bifidis geminatis seu corollatis conflati, singulis nempe petalis appen-

P. 422.

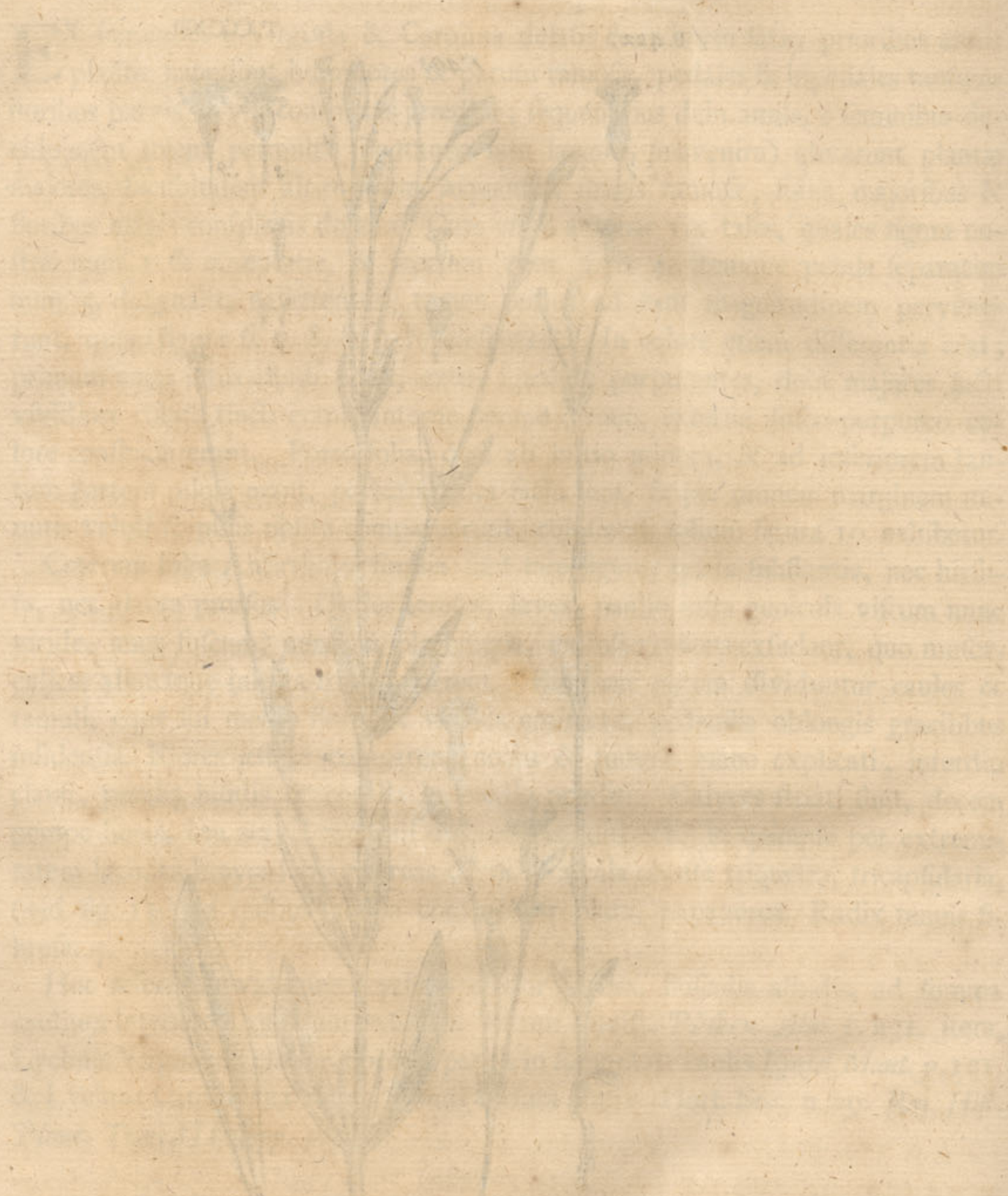
T. CCCXIII.

F. 403.

Discago Amer. noctifl. Antirrhinifolia.

PLANTAE AMERICANA OCTIDORA
INDICATA

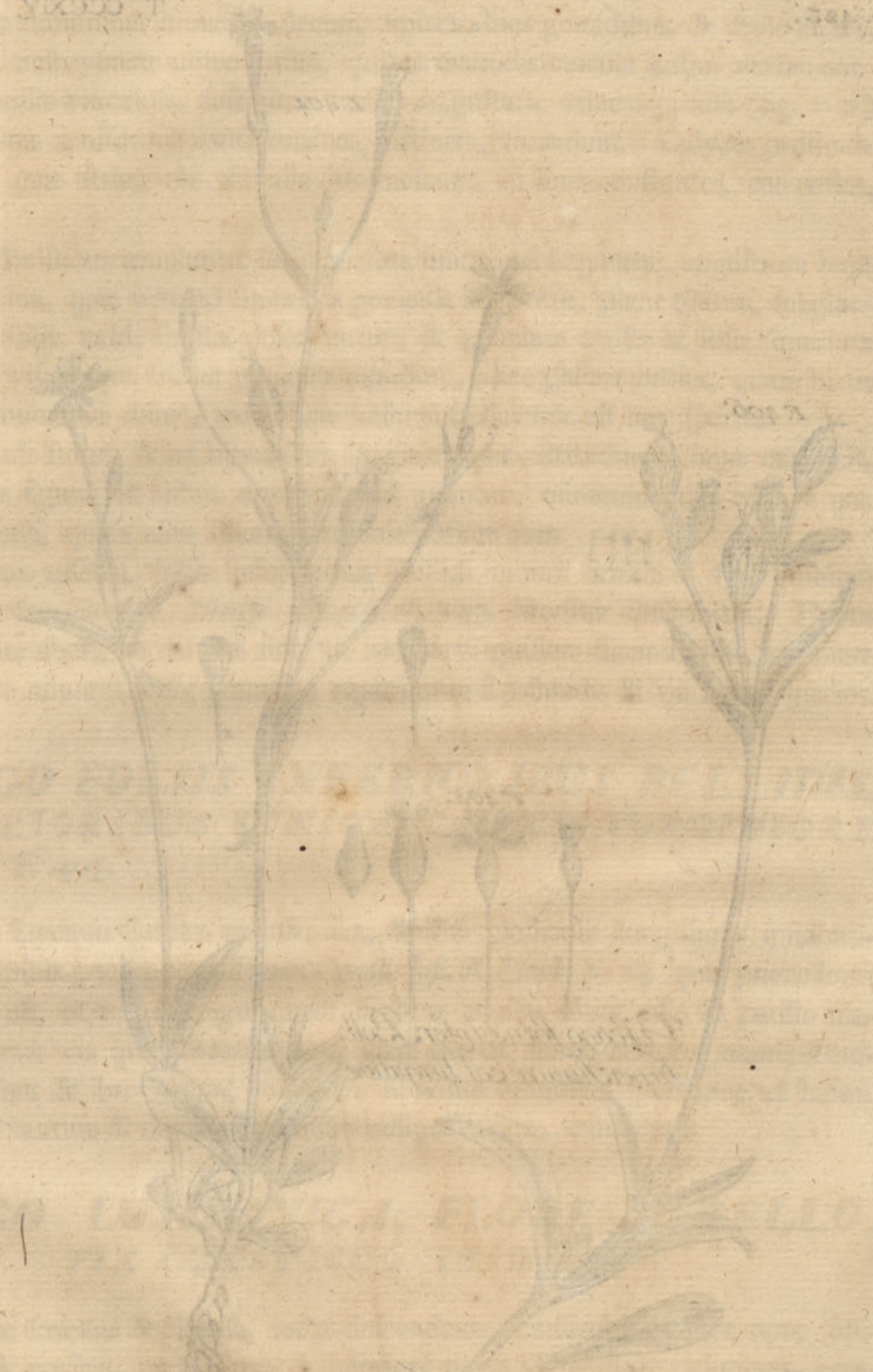

PLANTAE AMERICANA OCTIDORA
INDICATA

E
 ...
 ...
 ...
 ...

PLATE I

1847

Ranunculus acris L.
Ranunculus abortivus L.

*Discago folis infer. Bell.
Super Tunicae, cal. turgidior.*

*Discago Lusitanica,
flore rub. vix conspicuo.*

*Discago fol. infer. Bell.
Super Tunicae, calice strictiore.*

appendicibus bifidis, qua contrahuntur, & angulum patiuntur, aliarum instar instructis, cum staminibus in medio decem, apices albos gerentibus, & stylo in tria filamenta ad embryonem usque diviso, quibus evanidis vascula basim versus contracta, in medio ventriosa, fastigium versus angustata, tribus capsulis (fig. 1. 2.) semina plurima reniformia continentibus, distincta, succedunt. Calyces profunde striati sunt, quæ striæ, ubi vascula intumescunt, in lineas exstantes, ceu costas, abeunt.

Folia ima Bellidem æmulantur & subhirsuta sunt; quæ sequuntur, angustiora sunt & minus hirsuta, quæ vero ad superiora genicula nascuntur, plane glabra, subglauca, Tunicæ foliis valde similia observantur; & quoniam caules & folia superiora glabra sunt, viscumque subter genicula exsudent, ideo glabris potius, quam hirtis speciebus annumerari debet, vel saltem subhirsuta dicenda est hæc species.

Majo mensē floret, & ad bipedalem longioremque altitudinem sæpe excrescit, nostra autem figura, ut totam monstret, ad plantam minorem facta est, in qua florum pediculi, quam alias solent, breviores etiam sunt.

Est Lychnis viscosa, foliis inferioribus Bellidi minori similibus, flore minimo carneo aut rubro *Hort. R. Monsp.* ubi p. 126. 127. breviter describitur. Flores autem tantum abest, ut minimi sint, ut ne parvi quidem dicendi sint, quoniam plures, multo minores flores gerentes, reperiuntur Lychnidis & Viscaginis species.

*VISCAGO FOLIIS INFERIORIBUS BELLIDIS,
SUPERIORIBUS TUNICÆ, CALTCE TURGIDIORE
IBID. F. 405.*

EST hæc Lychnis Cretica angustifolia, floribus pediculis longissimis infidentibus, capsula pyramidata *Tourn. Coroll. Inst. R. Herb.* p. 24. quæ præcedenti adeo similis est, ut vix distingui queat. Saltem paullo altior est, & paullo maturius, quamvis vix quatuordecim ante illam diebus, floret, calycem nonnihil turgidiorum habet & breviorum, vasculum nonnihil tumidius, præcipue ad basim. Hujus flores tantum & vascula, quoniam reliqua eadem, exhibemus.

*VISAGO LUSITANICA, FLORE RUBELLO,
VIX CONSPICUO IBID. F. 406.*

EX radice simplici & fibrosa, recta descendente, cauliculos profert nunc solitarios & erectos, nunc plures & inferiore parte aliquousque resupinos, quorum genicula inferiora brevia habent intervalla, uncialia nempe, sesqui & biuncialia, superiora vero longe ab invicem distant, palmari & amplius longitudine. Tria vero & quatuor caulibus inferius sunt ejusmodi genicula, in superiore vero parte, nempe antequam in ramulos & pediculos abire caulis, unum saltem intergeniculum prælongum observatur, quod huic speciei peculiare est. Folia, quæ ad radicem (quale seorsum num. 1. exhibetur) nascuntur, oblongo-rotunda sunt, superiora angustiora observantur, Antirrhini folia quodammodo referentia.

Ceterum caules dodrantali & pedali a basi distantia in ramulos & pediculos abeunt breviores, quibus flores & vascula innascuntur. Flores autem exigui sunt,

P p p p p

e petalis

e petalis (vid. fig. 2. & 3.) rubellis bifidis & corolla in medio vix conspicua conflati. Stamina in flore delitescunt decem, stylus vero embryoni infidet trifidus, qui in vasculum abit satis magnum, in tria loculamenta divisum. Calyces ventriosi sunt, lineis virentibus latiusculis sequentem in modum striati: linea media, quæ a calycis mucrone decurrit, longior est & latior, intermediæ breviores sunt & tenuiores, ita ut quinque sint lineæ longiores, & totidem breviores; quæ lineæ intermediæ per lineolas obliquas ad angulum, qui a calycis segmentis efficitur, cum reliquis connectuntur.

Pediculi, quibus flores insident, ab initio breves sunt, procedente vero tempore ad vasculorum augmentum longiores fiunt, & aliarum specierum instar se dividunt, parcius tamen, una nempe & altera divisura, ad quorum & caulium genicula fereno cælo humor exsudat viscidus, sed parcius, quam in aliis glabris Viscaginis speciebus. Majo mense floret, & feminibus ad maturitatem perductis interit.

Est *Lychnis silvestris*, flosculo rubro, vix conspicuo *Grisl. Vir. Lus.*

Valde similis est huic speciei, *Lychnis linifolia*, torosis & laxioribus capitulis *Barrel. Obs. 662. Icon. 1009.* Differre tamen videtur, foliis angustioribus, & quod caules ab inferiori parte in ramos abeant. Quod si solum silvestre & atas provectior istiusmodi differentiam efficiant, cum figura *Barrelieriana* vitiosa sit, nostra supervacanea non censetur. Nostræ folia proprie hirsuta non sunt, glabra tamen & glauca, *Lini* instar, minime sunt, ut nec *Barrelierianæ* plantæ, secundum specimina *Phytophylacii Sherardini*.

Lychnis Lusitanica annua, *Bellidis folio*, flore purpureo *Inst. R. Herb. p. 338.* a nostra distinguenda, floribus alterna serie, seu uno versu nascentibus, & quod calyces totaque planta magis hirsuta sit. Porro *Lychnis Lusitanica* annua, *Bellidis folio*, flore carneo *Inst. R. Herb. p. 338.* & *Lychnis supina pumila*, *Bellidis foliis crassis*, flore bifido purpureo, calyce striato turgido *Raj. Hist. Pl. Tom. III. p. 481.* folia habent rotundiora, estque posterior species procumbens planta.

VISCAGO LÆVIS, INAPERTO FLORE

T. CCCXV. F. 407.

EX radice fibrosa annua caulem profert pedalem & sesquipedalem, tenuem, firmum tamen & erectum, teretem, glabrum, virentem, plures ab imo ramos, in latera distentos, emittentem, quibus ad genicula folia adnascuntur, inter *Antirrhini* & *Tunicæ silvestris* folia media, saturatim ex glauco viridia, glabra, inferius latiora, reflexa, ad media genicula angustiora, minus reflexa, ad superiora utrisque breviora & angustiora, surrecta, aut modice tantum reflexa.

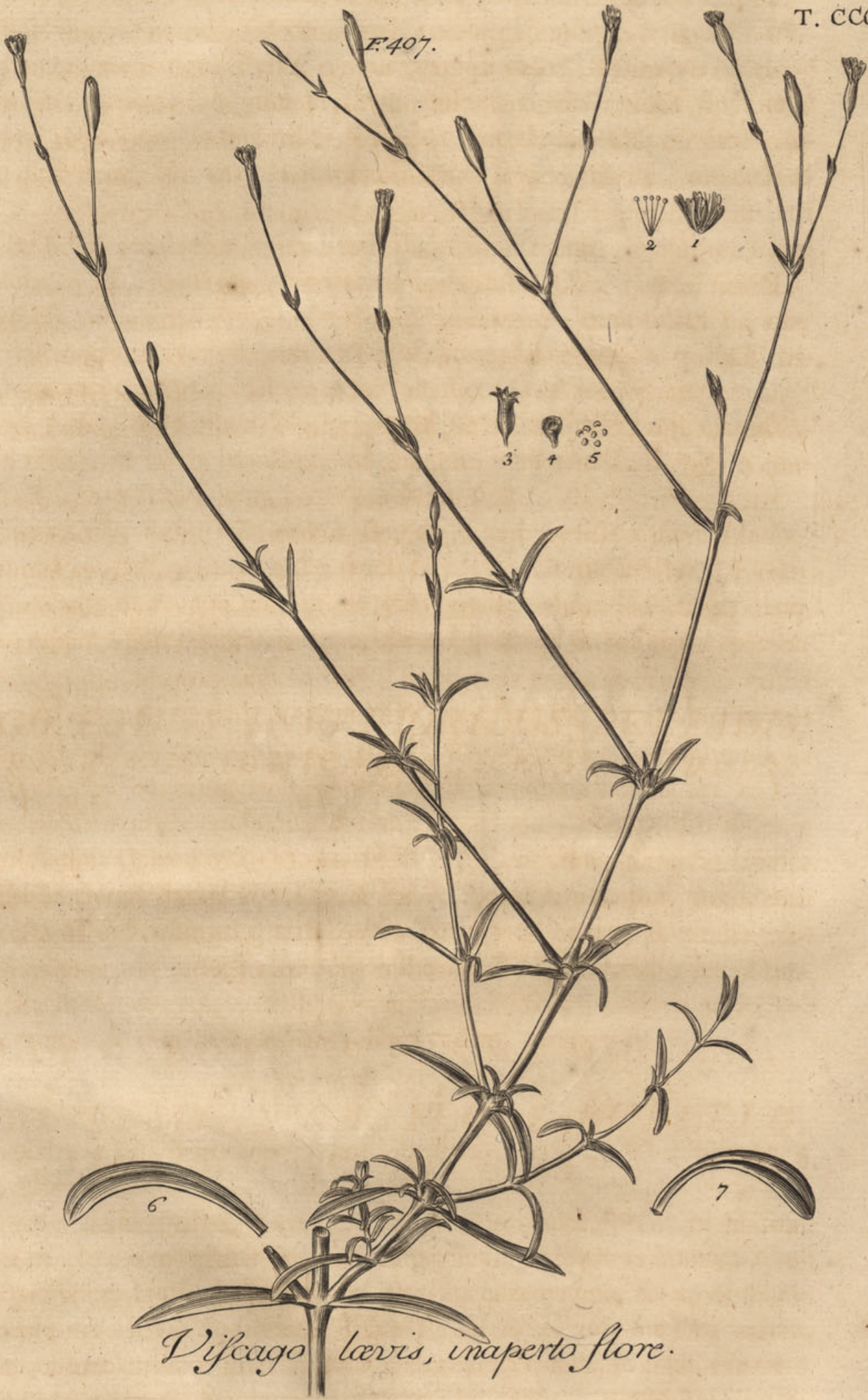
Flores Julio & Augusto mensibus per ramos frequentes nascuntur, pediculis capillaceis insidentes, inconspicui fere & calyces toto die non supergredientes, nec eos, nisi summo mane parumper hiantes, nunquam apertos reperiri potui, interioribus albicantes, exterius obsolete ochreos, e quinque petalis angustis bifidis, non corollatis, compositos. Stamina in flore decem latent, apices parvos albicantes gerentia. Stylus trifidus embryoni teretiusculo infidet, qui dein in vasculum oblongo-rotundum, tricapsulare abit, sex laciniis in summitate dehiscens, & semina

fundens

P. 424.

F. 407.

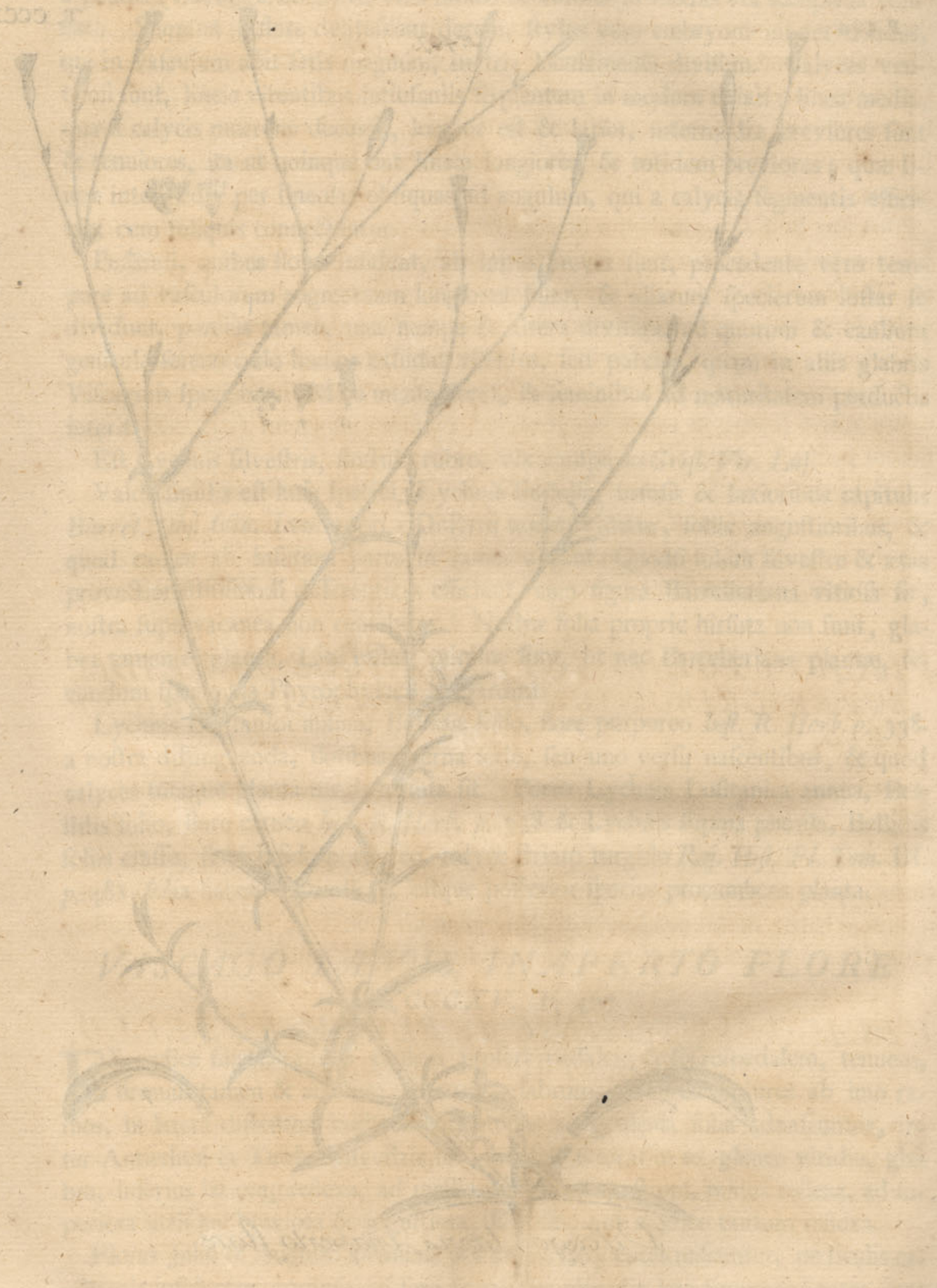
T. CCCXV.

Discago laevis, inaperto flore.

PLANTAE BARBORA

VX300 T

PLANTAE BARBORA FLORIS

Herb. Extramensis

1. *Herb. Extramensis*
 2. *Herb. Extramensis*
 3. *Herb. Extramensis*
 4. *Herb. Extramensis*
 5. *Herb. Extramensis*
 6. *Herb. Extramensis*
 7. *Herb. Extramensis*
 8. *Herb. Extramensis*
 9. *Herb. Extramensis*
 10. *Herb. Extramensis*
 11. *Herb. Extramensis*
 12. *Herb. Extramensis*
 13. *Herb. Extramensis*
 14. *Herb. Extramensis*
 15. *Herb. Extramensis*
 16. *Herb. Extramensis*
 17. *Herb. Extramensis*
 18. *Herb. Extramensis*
 19. *Herb. Extramensis*
 20. *Herb. Extramensis*
 21. *Herb. Extramensis*
 22. *Herb. Extramensis*
 23. *Herb. Extramensis*
 24. *Herb. Extramensis*
 25. *Herb. Extramensis*
 26. *Herb. Extramensis*
 27. *Herb. Extramensis*
 28. *Herb. Extramensis*
 29. *Herb. Extramensis*
 30. *Herb. Extramensis*
 31. *Herb. Extramensis*
 32. *Herb. Extramensis*
 33. *Herb. Extramensis*
 34. *Herb. Extramensis*
 35. *Herb. Extramensis*
 36. *Herb. Extramensis*
 37. *Herb. Extramensis*
 38. *Herb. Extramensis*
 39. *Herb. Extramensis*
 40. *Herb. Extramensis*
 41. *Herb. Extramensis*
 42. *Herb. Extramensis*
 43. *Herb. Extramensis*
 44. *Herb. Extramensis*
 45. *Herb. Extramensis*
 46. *Herb. Extramensis*
 47. *Herb. Extramensis*
 48. *Herb. Extramensis*
 49. *Herb. Extramensis*
 50. *Herb. Extramensis*
 51. *Herb. Extramensis*
 52. *Herb. Extramensis*
 53. *Herb. Extramensis*
 54. *Herb. Extramensis*
 55. *Herb. Extramensis*
 56. *Herb. Extramensis*
 57. *Herb. Extramensis*
 58. *Herb. Extramensis*
 59. *Herb. Extramensis*
 60. *Herb. Extramensis*
 61. *Herb. Extramensis*
 62. *Herb. Extramensis*
 63. *Herb. Extramensis*
 64. *Herb. Extramensis*
 65. *Herb. Extramensis*
 66. *Herb. Extramensis*
 67. *Herb. Extramensis*
 68. *Herb. Extramensis*
 69. *Herb. Extramensis*
 70. *Herb. Extramensis*
 71. *Herb. Extramensis*
 72. *Herb. Extramensis*
 73. *Herb. Extramensis*
 74. *Herb. Extramensis*
 75. *Herb. Extramensis*
 76. *Herb. Extramensis*
 77. *Herb. Extramensis*
 78. *Herb. Extramensis*
 79. *Herb. Extramensis*
 80. *Herb. Extramensis*
 81. *Herb. Extramensis*
 82. *Herb. Extramensis*
 83. *Herb. Extramensis*
 84. *Herb. Extramensis*
 85. *Herb. Extramensis*
 86. *Herb. Extramensis*
 87. *Herb. Extramensis*
 88. *Herb. Extramensis*
 89. *Herb. Extramensis*
 90. *Herb. Extramensis*
 91. *Herb. Extramensis*
 92. *Herb. Extramensis*
 93. *Herb. Extramensis*
 94. *Herb. Extramensis*
 95. *Herb. Extramensis*
 96. *Herb. Extramensis*
 97. *Herb. Extramensis*
 98. *Herb. Extramensis*
 99. *Herb. Extramensis*
 100. *Herb. Extramensis*

1. *Herb. Extramensis*
 2. *Herb. Extramensis*
 3. *Herb. Extramensis*
 4. *Herb. Extramensis*
 5. *Herb. Extramensis*
 6. *Herb. Extramensis*
 7. *Herb. Extramensis*
 8. *Herb. Extramensis*
 9. *Herb. Extramensis*
 10. *Herb. Extramensis*
 11. *Herb. Extramensis*
 12. *Herb. Extramensis*
 13. *Herb. Extramensis*
 14. *Herb. Extramensis*
 15. *Herb. Extramensis*
 16. *Herb. Extramensis*
 17. *Herb. Extramensis*
 18. *Herb. Extramensis*
 19. *Herb. Extramensis*
 20. *Herb. Extramensis*
 21. *Herb. Extramensis*
 22. *Herb. Extramensis*
 23. *Herb. Extramensis*
 24. *Herb. Extramensis*
 25. *Herb. Extramensis*
 26. *Herb. Extramensis*
 27. *Herb. Extramensis*
 28. *Herb. Extramensis*
 29. *Herb. Extramensis*
 30. *Herb. Extramensis*
 31. *Herb. Extramensis*
 32. *Herb. Extramensis*
 33. *Herb. Extramensis*
 34. *Herb. Extramensis*
 35. *Herb. Extramensis*
 36. *Herb. Extramensis*
 37. *Herb. Extramensis*
 38. *Herb. Extramensis*
 39. *Herb. Extramensis*
 40. *Herb. Extramensis*
 41. *Herb. Extramensis*
 42. *Herb. Extramensis*
 43. *Herb. Extramensis*
 44. *Herb. Extramensis*
 45. *Herb. Extramensis*
 46. *Herb. Extramensis*
 47. *Herb. Extramensis*
 48. *Herb. Extramensis*
 49. *Herb. Extramensis*
 50. *Herb. Extramensis*
 51. *Herb. Extramensis*
 52. *Herb. Extramensis*
 53. *Herb. Extramensis*
 54. *Herb. Extramensis*
 55. *Herb. Extramensis*
 56. *Herb. Extramensis*
 57. *Herb. Extramensis*
 58. *Herb. Extramensis*
 59. *Herb. Extramensis*
 60. *Herb. Extramensis*
 61. *Herb. Extramensis*
 62. *Herb. Extramensis*
 63. *Herb. Extramensis*
 64. *Herb. Extramensis*
 65. *Herb. Extramensis*
 66. *Herb. Extramensis*
 67. *Herb. Extramensis*
 68. *Herb. Extramensis*
 69. *Herb. Extramensis*
 70. *Herb. Extramensis*
 71. *Herb. Extramensis*
 72. *Herb. Extramensis*
 73. *Herb. Extramensis*
 74. *Herb. Extramensis*
 75. *Herb. Extramensis*
 76. *Herb. Extramensis*
 77. *Herb. Extramensis*
 78. *Herb. Extramensis*
 79. *Herb. Extramensis*
 80. *Herb. Extramensis*
 81. *Herb. Extramensis*
 82. *Herb. Extramensis*
 83. *Herb. Extramensis*
 84. *Herb. Extramensis*
 85. *Herb. Extramensis*
 86. *Herb. Extramensis*
 87. *Herb. Extramensis*
 88. *Herb. Extramensis*
 89. *Herb. Extramensis*
 90. *Herb. Extramensis*
 91. *Herb. Extramensis*
 92. *Herb. Extramensis*
 93. *Herb. Extramensis*
 94. *Herb. Extramensis*
 95. *Herb. Extramensis*
 96. *Herb. Extramensis*
 97. *Herb. Extramensis*
 98. *Herb. Extramensis*
 99. *Herb. Extramensis*
 100. *Herb. Extramensis*

Discago nocturna non viscosa, herbaceo flore.

fundens parva reniformia, ex cinereo nigricantia. Calyx lævis cylindræus in quinque exiguas lacinias in summitate dividitur.

Caules & ramuli ad media intergenicula, viscum viride, sed non multum, exsudant, & licet planta virens glabra sit, per siccitatem tamen subhirsuta fit.

Figura marginali prima flos dempto calyce cum embryone & stylo, secunda stamina, tertia & quarta vascula, quinta femina, sexta & septima folia ima seorsum incisa sunt.

Lychnidis silvestris minimæ, flore muscoso *Bot. Monsp.* 171. nomine missa fuit, quæ *Lychnis viscosa erecta annua caryophylloides Raj. Cat. Ext. p. 70. Syll. p. 174.* *Alfine muscoso flore, minima Flor. Bat. p. 59.* dicitur. Proprie vero muscosa non est.

Forte *Lychnis minor, viscosa saxatilis Hort. Reg. Bles. & Præf. Bot. p. 282.*

VISCAGO NOCTURNA NON VISCOSA,
HERBACEO FLORE T. CCCXVI. F. 408.

EX radice perenni folia plura in orbem spargit oblonga, angusta, (ima & prima latiora) spissa, glabra, viridia, nullis venis prædita, e quibus caules nascuntur bipedales & subinde altiores, teretes, glabri, inferius virentes, superius e viridi purpurascens, nebula glauca obducti, visco prorsus destituti, qui versus mediam & superiorem partem conjugato ordine pediculos emittunt teretes, e viridi purpurascens, & hi simili ordine in alios tenuiores abeunt, quibus capitula, seu calyces hærent oblongi, teretes, glabri, e glauco albicantes, in quinque breves lacinias in extremitate divisi, flores Junio & Julio mensibus emittentes herbaceos, seu e luteo virentes, e quinque petalis angustis, ad medium usque divisis, non corollatis, vel corolla adeo exigua, ut videri nequeat, præditis, conflatis, interdum in se volutos & clausos, noctu expansos. Stamina decem albicantia sunt, quorum quinque primum, dein, his munere functis, reliqua prorumpunt, apicibus virentibus terminata. Stylus brevis trifidus embryoni insidet oblongo, qui postea in vasculum abit rigidum, membranaceum, ventriosum, sex laciniis (vid. fig. 1.) dehiscens & femina (fig. 2.) e tribus (fig. 3.) loculamentis fundens papavera.

Flores ab initio in spicam oblongam pendulam congesti sunt, dein laxantur & paniculam raram nutantem efficiunt, postea floribus præteritis, ubi femina maturascunt, panicula tota erecta est.

Lychnidis silvestris angustifolia, flore ex luteo albescente *Helw.* nomine, cum aliis rarioribus, quæ quotannis benevole communicare solitus fuit, H. Boerhaave misit: & Parisiis titulo, *Lychnis silvestris flore herbaceo, foliis lævibus* missa fuit.

Nova est, & foliis caulibusque glabris, non viscosis, florum petalis angustis herbaceis ab aliis hætenus notis differt & distincta est hæc species, & quamvis prorsus glabra & non viscosa sit, constat tamen vel figuram aspicienti, non esse de familia Behen hanc plantam.

Non debet confundi cum *Lychnide silvestri viscosa, foliis Otitidis Læf. Flor. Pruss. p. 150.* quæ flores habet aliquanto majores, utrinque lacteos, & subhirsuta

ac viscosa est, eademque videtur Lychnidi majori noctifloræ Dubrensi perenni *Raj. Hist. Plant. Tom. II. p. 995.*

Hoc loco non alienum videtur, reliquas hujus generis species enumerare. Hæ ex nostra observatione sunt: (1) *Lychnis silvestris hirta* *Lob. Icon. p. 334.* (2) *Lychnis maritima Gadenfis angustifolia* *Inst. Rei Herb. p. 338.* (3) *Lychnis Lusitanica annua, Bellidis folio, flore purpureo* *Inst. Rei Herb. 338.* (4) *Lychnis Lusitanica annua, Bellidis folio, flore carneo* *Ibid.* (5) *Lychnis minor hirta, flore variegato* *Ibid.* (6) *Lychnis Orientalis supina maritima, capsulis Lychnidis coronariæ* *Coroll. p. 24.* (7) *Lychnis silvestris alba, spica reflexa* *Bct. Monsp.* (8) *Lychnis Alpina hirsuta viscosa, incarnata, noctiflora, floribus ad umbilicum usque incisis, uno versu concinnatis, pendulis* *Hort. Cath. Raj. Hist. Plant. Tom. III. p. 480. pro 488. n. 60.* (9) *Lychnis maritima repens, florum petalis ad umbilicum usque bifidis, flore purpureo* *Hort. Cath. Suppl. Alt.* (10) *Lychnis silvestris trimestris, flore rubello* *Vir. Lus.* Quæ omnes spicatae & hirtæ sunt, excepta *Lychnide silvestri alba, spica reflexa* *Bct. Monsp.* quæ minus hirta est. (11) *Lychnis maritima pinguis ex Corfica* *Bocc. Mus. Part. II. p. 65. Tab. 54.* (12) *Lychnis Africana minima, foliis angustissimis, flore albo, vix conspicuo* *D. Sheppard. Raj. Hist. Plant. Tom. III. p. 489. n. 74.* (13) *Lychnis supina pumila, Bellidis foliis crassis, flore bifido purpureo, calyce striato turgido* *Raj. Ibid. n. 71.* Hæ flores rariores proferunt. (14) *Lychnis erecta, Vetonicæ folio* *Bocc. Mus. Part II. p. 170. Tab. 118.* (15) *Lychnis hirsuta, crasso folio* *Bocc. Ibid.* (16) *Lychnis Alpina incana, longissimis calycibus pendulis* *Hort. Cath.* Hæ flores in divaricationibus ramulorum, velut *Alfinæ* proferunt. (17) *Lychnis maritima pulverulenta, folio carnosio* *Inst. Rei Herb. p. 330.* Huic folia mollia. (18) *Lychnis frutescens myrtifolia, Behen albo similis* *C. B. Pin. p. 205.* (19) *Lychnis Ocymastri folio, flore viridi* *Par. Bat.* (20) *Lychnis montana viscosa, alba, latifolia* *C. B. Pin. p. 205.* (21) *Lychnis montana ferotina viscosa, annua, noctiflora, alba, latifolia & elatior, petalis florum angustis & bifidis, sine appendicibus* *Micheli Hort. Pis.* (22) *Lychnis major noctiflora, Dubrensis, perennis* *Raj. Hist. Plant. Tom. II. p. 995.* (23) *Lychnis montana viscosa, noctiflora, hirsuta, latifolia alba, sine appendicibus* *Hort. Pis.* Hæ subhirsutæ sunt, & flores ad foliorum alas per intervalla congestos gerunt. (24) *Lychnis minima hispida, noctiflora* *Bct. Monsp. App.* (25) *Lychnis minima supina, folio viridi angustissimo, floribus herbacei coloris* *Schol. Botan. p. 112.* (26) *Lychnis viscosa, Bellidis folio, noctiflora, purpurea maritima, annua, calyce piri inversi forma, & petalis florum bifidis* *Micheli Hort. Pis.* (27) *Lychnis peregrina, Spicæ vel Lavandulæ folio* *Inst. R. Herb. 338.* (28) *Lychnis foliis glabris, calyce duriore* *Bocc. Rar. p. 27.* Hæ subhirsutæ tantum sunt, dempta ultima, & flores vel solitarios, vel rariores sparsosque & velut spicatum digestos habent. (29) *Viscago Smyrnæa subhirsuta, calyculis pulchris echinatis, nondum descripta* *Phyt. Sher.* Quæ a præcedenti *Bocconis* differt flore minore, calyce pulchrius echinato, calycis segmentis brevibus & foliis subhirsutis. (30) *Lychnis silvestris latifolia, calyculis turgidis striatis* *C. B. Pin. p. 205.* (31) *Lychnis silvestris angustifolia, calyculis turgidis striatis* *Ejusd. Ibid.* Hæ subhirsutæ sunt, & flores sparsos inque divaricationibus ramulorum sessiles habent. (32) *Lychnis silvestris viscosa, rubra, angustifolia* *C. B. Pin.*

Pin. p. 205. Hæc glabra est, flores e foliorum alis per intervalla plures gerit, & vascula quinquecapsularia habet, cum reliquæ omnes tricapsulares sint, novum tamen & proprium genus, quod una sit, mereri non videtur. (33) *Lychnis filvestris viscosa, rubra, altera C. B. Pin. p. 205.* Hæc etiam glabra est, sed flores in divaricationibus ramulorum sessiles habet. (34) *Lychnis viscosa, flore muscoso C. B. Pin. p. 206.* Huic folia subhirsuta, sed caules glabri, flores verticillatim congesti. (35) *Lychnis maritima annua, Salicis folio Inst. R. Herb. p. 338.* (36) *Lychnis viscosa, purpurea, latifolia lævis C. B. Pin. p. 205.* Posteriores duæ glabræ sunt, & flores umbellatim digestos habent.

De pluribus tricapsularibus non constat, nisi de Behen albi speciebus, quæ læves & non viscosæ sunt, quas si quis, ob florum petala profundius & ad angulum usque divisa, stamina pendula, calycem inflatum lævem & non angulatum, genere distinguere voluerit, per me licet, id faciat, quamvis ego generum multiplicationi minime faveam, & cur id fiat, rationem sufficientem non videam.

Behen albi vero sequentes species innotuerunt: (1) *Lychnis filvestris, quæ Behen album vulgo C. B. Pin. p. 204.* (2) *Lychnis maritima repens Ejusd. Ibid. p. 205.* (3) *Viscago vesicaria maritima, folio & flore majore, in Occidentalibus Angliæ frequens: (4) Lychnis filvestris perennis, angustifolia glabra Pluk. Alm. p. 232.* (5) *Lychnis filvestris, quæ Behen album vulgo, latifolia Alpina glabra Hort. Cath. Raj. Hist. Plant. Tom. III. p. 478. pro 486. n. 47.* (6) *Lychnis maritima saxatilis, Anacamperotis folio Inst. R. Herb. Cor. p. 24.* (7) *Lychnis Hispanica, Valerianæ rubræ folio, purpurascete flore Inst. R. Herb. p. 338.* (8) *Lychnis Cretica parvo flore, calyce striato purpurascete Inst. R. Herb. Cor. p. 24.*

VISCAGO VESICARIA CRETICA, PARVO FLORE PURPURASCENTE T. CCCXVII. F. 409.

EST hæc loco ultimo nominata, *Lychnis Cretica parvo flore, calyce striato purpurascete Tourn. Cor. p. 24.* quam in Phytophylacio Sherardino a Vaillantio missam invenio, nomine Behen annui, flore minore purpurascete.

Vesicarias dico hujus generis species, a calyce turgido & veluti inflato. Viscaginis autem species facio, quoniam differentia genericæ prægnantes desunt; nec moror impropiam hic Viscaginis appellationem, invenire enim nomina, quæ omnibus speciebus & folis competant, vix datur; sufficit, ut plerisque respondeant.

Ceterum pedales & cubitales, aut paullo altiores huic speciei sunt caules, erecti, rigidi, teretes, læves & glauci, ad quorum genicula folia nascuntur glauca etiam, vulgari speciei, Behen album dictæ, similia, sed nonnihil minora & angustiora.

Flores ad genicula & in summis ramulis in pediculis nutantibus hærent parvi, dilute purpurascetes, petalis ad angulum & corollam usque, quæ exigua est, divisis. Stamina, ut in reliquis, pro petalorum numero duplicata sunt, decem nempe, quorum quinque ad petalorum basim, quinque vero in petalorum interstitiis oriuntur. Stamina hæc apicibus albis capitata sunt, brevia ab initio, dein longiora; solent vero, ceu in aliis, non simul, sed alterna vice elongari. Stylus

in tria cornicula ad basim usque dividitur. Calyces, quam in aliis vesicariis, angustiores sunt & minus turgidi, læves & non angulati, lineis purpureis, ad basim virentibus, e quibus obliquæ utrinque ductæ sunt, striatæ. Quæ lineæ non impressæ sunt, sed in superficie tantum hærent, ad vasculorum tamen augmentum eæ, nervorum instar, elevari solent. Quo tempore colorem mutant, ita ut calyx ex glauco silaceum colorem acquirat, cum ab initio, ut dictum est, purpurasceret. Tum etiam erecta stant capitula seu vascula, turbinata, obtuse trigona, tricapsularia, semina fundentia papaverea, quæ semina figura septima, sexta vero vasculum transversim sectum, quinta integrum, quarta stamen, tertia & secunda petala, prima floridus ramulus, octava & nona folia inferiora, quæ per margines tenuiter pilosa, seorsum incisa sunt.

*VOLUBILIS CAROLINENSIS, TAMNI FOLIO
SUBHIRSUTO T. CCCXVIII. F. 410.*

PLANTA hæc cum sequenti eundem habet fructificandi modum, & peculiare mereri videtur genus, cui flores in capitula dense congesti, & multis foliis pilosis cincti, vascula autem depressa, ex tetragono rotundata, duo tantum in loculamenta, bina in singulis cavitatibus semina continentia, divisa, pro characteristica nota sufficere possunt. Præcipua tamen differentia in capitulis foliatis & floribus aggregatis hæret.

Calyces in hac specie in quinque angusta segmenta pilosa ad fundum usque dividuntur, & ad pediculos vasculorum unum alterumve folium oblongum angustum, similiter pilosum appositum habent, quo fit, ut totum capitulum hirsutum efficiatur. Foliola autem illa, quo magis exteriorem oram occupant, eo sensim majora fiunt, & tandem in foliola quædam majuscula, iis, quæ in caulibus sunt, similia, sed minora, abeunt. Flores quod attinet, ii perpusilli sunt, breves, in quinque segmenta subrotunda divisi, plerumque plicati & conniventes, raro autem & non nisi circa meridiem, quando Sol fervet, explicati. Flores hi brevi tempore exarescunt & fusci nigrive fiunt, quod figuræ capitulis obscurioribus exprimitur, ab initio autem, & ubi explicantur, cærulei sunt.

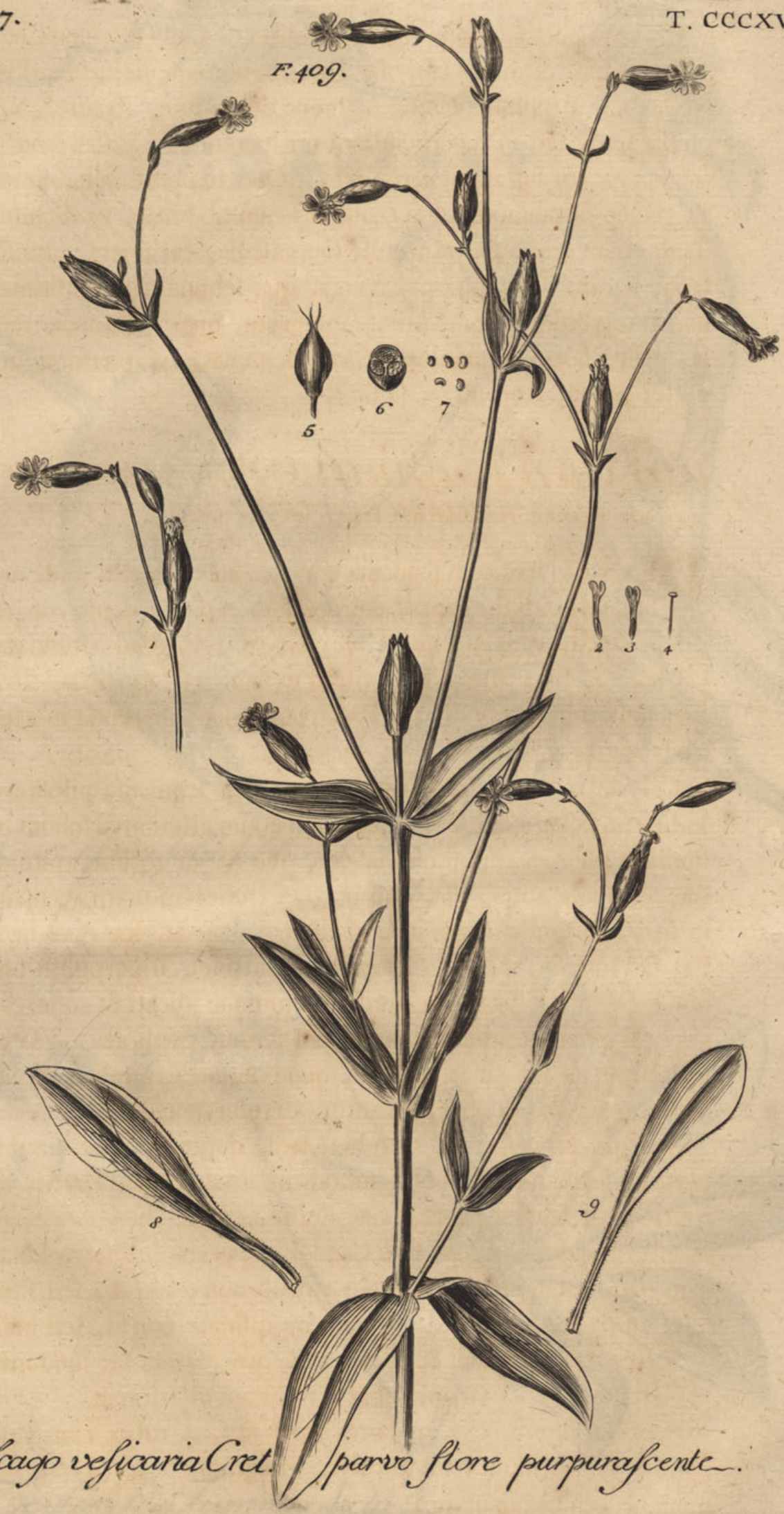
Vascula subnascuntur membranacea, depressa, ex rotundo tetragona, in duo tantum loculamenta per membranam intergerinam divisa, quorum singulis duo continentur semina parva lævia, dorso tumido, duobus reliquis lateribus planis & excisis, angulosis, figura fere Cannabis spuria: Observandum autem, membranam illam intergerinam lateribus vasculi non connecti, sed liberam in medio hære, ut stricte loquendo vasculum bicapsulare non sit, sed unicusulare tantum.

Sarmenta longa sunt & satis crassa, quæ præcisa lac fundunt. Annua est planta: æstate floret: patriam habet Carolinam ulteriorem.

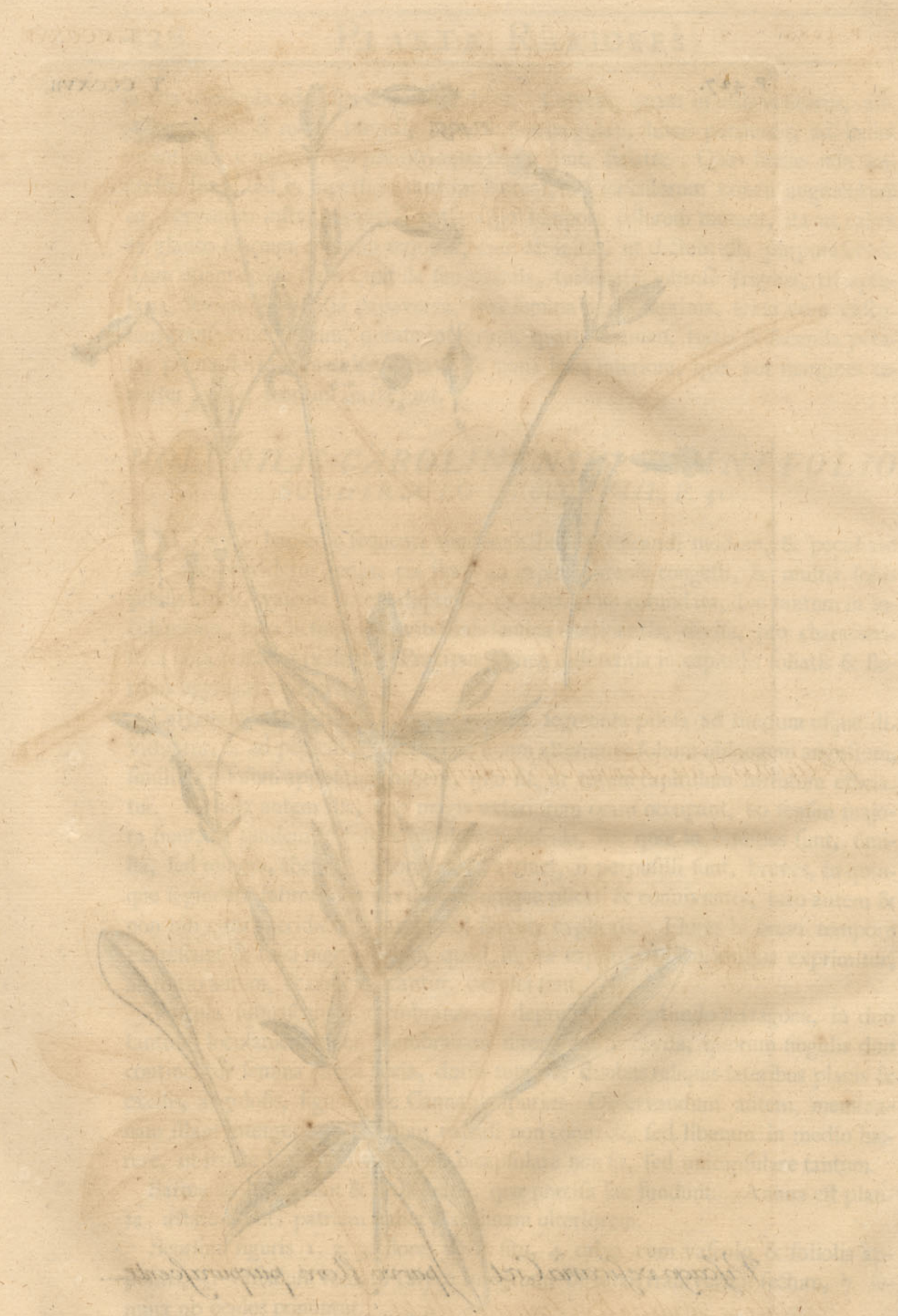
Seorsum figuris 1. 2. 3. flores vario situ, 4. calyx cum vasculo & foliolis appositis, 5. vasculum remoto calyce integrum, 6. idem transversim sectum, 7. semina ob oculos ponuntur.

VOLUBILIS

F. 409.

Viscago vesicaria Cret. parvo flore purpurascente.

VOLUBILIS

F. 410.

Volubilis Car Tamni folio subhirsuto

F. 411.

Volubilis Zeylan Pes Tigrinus dicta

Stemodia caroliniana

Stemodia caroliniana

VOLUBILIS ZEYLANICA, PES TIGRINUS
Dicta Tab. EAD. F. 411.

HÆc species est *Convolvulus Zeylanicus villosus*, pentaphyllus & heptaphyllus minor, *Pes tigrinus* dictus *Herm. Hort. Lugd. Bat. p. 184. 187.* cujus flores & capitula minus apposite a pictore suo expressa queritur Hermannus dicto loco, nec melius ea in *Horto Mal. Part. XI. Tab. 59.* Pulli Schovadi nomine representata sunt.

Observavi olim in hac specie flores, præcedentis instar, formatos, parvos nempe & conniventes, sed albos, dein alios majores & magis campanulatos, cujusmodi differentiam in illa specie non observasse memini. Majores in hac specie ex campanulata in infundibuliformem figuram desinunt, per oras in quinque segmenta bifida divisi, albicantes vel dilutissime purpurascens. Flores hi & staminibus, & stylo, & embryone gaudebant. Calyx in quinque latiuscula segmenta pilosa ad basim usque dividitur, & singulis calycibus foliolum, e quibus capitulum foliosum efficitur, apponitur; quæ foliola interius angustiora, exterius latiora fiunt, suntque, quam præcedentis speciei, ampliora. Quinque septemve, annotante Hermanno, e singulis capitulis flores alternatim prodeunt. Capitula ad basim valde pilosa sunt, pilosi etiam sunt caules & folia utraque parte, pilis tamen in marginibus minus conspicuis. Lubuit ad emendationem Hermanni figuram hujus accuratiorem dare. Flores autem minores, quos antehac frequentiores, quam hos observavi, designare, quod dolet, neglexi. Ab eo vero tempore mihi conspecti non fuerunt.

Vascula, prioris speciei instar, formata sunt, & totidem continent semina villosa, coloris murini, obtuse triquetra, in dorso nempe rotundata, in lateribus excisa & angulata, membrana intergerina, vasculi lateribus non cohærente, distincta. Hujus calyx sine flore extractus figura prima, secunda vasculum cum calyce id ambiente, tertia vasculum remoto calyce, quarta idem vasculum apertum, ut membrana intergerina appareat, quinta & sexta semina seorsum exhibentur.

Convolvulus argenteus umbellatus, supinus Inst. R. Herb. p. 8. flores profert in capitulis foliosis lanuginosis, quod apud neminem Herbariorum in figuris recte expressum est; quibus occasio fuerit virentis plantæ examinandæ, observent, an ad hoc genus reduci debeat. Equidem *Convolvulus Zeylanicus*, folio *Hepaticæ nobilis Herm. Cat. ad Fin. Par. Bat.* hujus generis species est, ut mihi constat ex *Delineationibus*, ad dictum Catalogum pertinentibus.

Infiniæ quidem plantæ sunt, quibus *Volubilis* nomen respondet, tamen id hac de causa vituperare non possunt alii, quoniam admittunt *Clematidis* & *Convolvuli* æque late patentia nomina. Si nomina plantarum generica deberent speciebus omnibus & singulis, iisque solis quadrare, pauca erunt recte imposita, difficillimique negotii res esset, nova invenire generica nomina.

URENA SINICA, XANTHII FACIE

T. CCCXIX. F. 412.

EX feminibus, per naves Ostendanas, e Sinarum regione reduces, apportatis, & a Dn. Egmontio van Nyenborg, nobili Belga communicatis, natæ sunt plantæ sesqui & bicubitales, quarum caules digitalem inferiori parte crassitiem obtinebant, teretes, cortice virente hirsuto vestiti, in plures ramos, in latera extensos, ab imo ad summum usque alterna serie divisi, in quibus folia alterna, Ketmiæ Sinenfi similia, sed minus producta (latiora sane quam longa) minusque profunde, at crebrius angulata & tenerius in ambitu crenata nascebantur, coloris superne saturatim viridis, inferne albidioris & lanugine incana longiore obsita, plana, pediculis oblongis teretibus villosis insidentia, ad quorum basim ligulæ fuscae appositæ. Quæ folia septem præcipuos, subinde novem in majoribus, subinde quinos in minoribus foliis nervos habent, ad pediculum una orientes, & inde in ambitum folii excurrentes, a quibus venæ aliquot obliquæ & plurimæ transversæ producuntur.

Flores in caulis superiori parte, & in ramis e foliorum alis nascuntur solitarii, quibus subinde unus alterve junior adstat, successive prodeuntes & per vices se aperientes, pulchri, sed fugaces, nec ultra diem facile durantes, coloris florum Persicæ, i. e. diluto amœne purpureo tincti, penduli ubi explicati sunt, postquam autem deciderunt, capitula, sicut ab initio, rursus eriguntur. Flores autem monopetali sunt, (toti enim decidunt) in quinque oblonga segmenta ad unguem usque divisi, segmentis in medio nonnihil sinuatis & cuspidatis, striis per tenuibus & vix conspicuis in superficie, ad unguem vero maculis oblongis saturatius purpureis notatis. Stylus, ut in Malvaceis, prodit columnaris, in cuius medio plurimi in tenuibus staminibus hærent apices exigui violacei, columnæ autem extremitas radio filamentoso, qui proprie stylus, terminatur. Calyx hirsutus duplex est; exterior monophyllos, in quinque lacinias paullo ultra medium divisus, interior pentaphyllos, seu e quinque angustioribus & tenuioribus foliolis, ad basim usque separatis, compositus.

Floribus evanidis, qui Augusto mense prodierunt, fructus mox subnati villosi tenui virente obsiti, præterea hispidi, plurimis nempe cuspidulis, in extremitate, si per lentem vitream inspiciantur, Bardanæ instar uncinatis exasperati, in cuius singulis loculis semen latet singulum, altera parte in dorsum elevatum, altera utrinque excisum, velut in Convolvulis fieri solet.

Ex quibus de genere hujus plantæ constare potest; nempe de Malvacea tribu esse palam est, sed nec cum Malva & Malacoide, ob conceptaculorum numerum determinatum, nec cum Ketmia, ob capsulas monospermas, nec cum alio quodam congenere genere conciliari potest, ut conferenti patebit. Fructu simile est hoc genus Melochiæ nostræ generi, sed flore differt, qui in illa pentapetalos est, & stamina habet pauciora, non e columna, sed seorsum, ut in aliis floribus, prodeuntia.

Sigillatim figura prima fructus inversus, ut calyx exterior clarius appareat, figura 2. idem fructus dehiscens, 3. & 4. capsulæ, 5. 6. 7. 8. 9. semina situ vario incisa exhibentur.

Nomen,

URENA SPINOSA XANTHIFLORAE

EX semine... apponitur
 planta sequi & bicoloribus...
 tibus, hinc, cortice...
 fos, an...
 mie Sine...
 fanda, at exebius angulari...
 per...
 pediculis oblongis...
 appensa. Que folia...
 quibus in minoribus...
 ad...
 producantur.

Floris in...
 quoniam autem...
 rem monopetalis...
 gunt aliquo...
 tribus...
 purpure...
 illa pl...
 extrema...
 pira...
 las, int...
 h...
 Fl...
 tenu...
 h...
 f...
 utrinque...
 Ex quibus...
 esse pal...
 d...
 ut...
 nis...
 na...
 ut...
 ut...
 ut...
 ut...

Urena spinosa
 & 4. cap... 5. 9. f...
 exhibentur.

Nomen

F. 413.

Vulneraria lupina, flore coccineo Lhwyd.

Nomen, quod huic generi assignavi, desumptum est ex *Horto Malabarico*, in cuius *Parte X. p. 3. Tab. 2.* hujus generis alia species exhibetur, quæ Uren Malabaricæ vocatur. Hæc minime eadem est cum nostra, ut Plukenetio videtur *Alm. p. 25.* potius autem referenda & eadem plane est planta cum Alcea Indica frutescente, foliis ad marginem exasperatis, Bryoniæ albæ divisuris *Ejusd. Pluk. Alm. p. 15. Tab. 5. fig. 3.*

Nostra vero species eadem est cum planta, quam Trifolio affinem Indiæ Orientalis, Xanthii facie, vocavit Breynius *Cent. Exot. Plant. p. 82.* cujus figura *Tabula 35.* satis elegans, quantum a specimine sicco unquam fieri potest, exhibetur, verum cum flores desint, nec descriptio, ob non visam virentem plantam, perfecta sit, eam hic illustrare & Breynianæ memoriæ litare volui.

Plukenetius porro hanc facit eandem cum Althæa altera Brasiliæ *Pison. Hist. p. 222.* & Althæam Brasiliæ fructu hispido pentacocco vocat *Alm. p. 25.* Pison habet descriptionem tantum absque figura, in qua folia in tres vel quatuor laciniæ secta & crasse in ambitu serrata dicit, quod nostræ non valde competit. Sed procul dubio Plukenetius plantam habuit ex Brasilia, similem iconi Breynianæ, cujus eam synonymum etiam facit.

VULNERARIA SUPINA, FLORE COCCINEO

LWHTD. SYN. RAJ. EDIT. TERT. p. 325. n. 2. T. CCCXX.

F. 413.

VULNERARIÆ hanc speciem in agro Pembrochiensi ab Ed. Lhwydio primum fuisse observatam, in Synopsis Rajanæ Editione ultima docet nos D. Richardson. Mihi ea in arenosis tumulis prope Noviburgum in Mona insula copiose fuit observata, & parcius juxta fretum Abermenajense, ubi locis arenosis gramineis major magisque ramosa, quam in sicca illa Noviburgensi arena nascebatur, cujusmodi & in Horto Elthamensi, in quem semina detuli, provenit.

Ex radice fibrosa, lignosa, subfusca coliculos per terram spargit plures, resupinos, teretes, dodrantes & pedales, quibus tam ad basim, quam secundum eorum longitudinem folia adnascuntur Vulnerariæ vulgaris plane similia, crassiuscula, superne saturanter viridia, pilis oblongis raris obsita, inferne e viridi canescentia, tota pilis crebris incanis obducta, marginibus molli lanugine cinctis.

Flores in summis ramulis in gemella plerumque capitula conglomerantur, quam in vulgari specie minores, coloris ab initio pallide flavescens, lineis rubris picti, mox dein in sanguineum vel coccineum toti versi, quibus calyces sunt, quam in vulgari, nonnihil etiam minores, vesiculosi, tenues & lanuginosi, ad basim albicantes, in summitate & segmenta versus e fusco rufescentes. Quibus notis a vulgari specie distinguitur, & differentiam in horto constanter servat, ut distinctam esse speciem nemo dubitare queat. Semina subnascuntur reniformia, e luteo subfusca, singula in singulis siliculis subrotundis compressis, quæ filiculæ figura marginali secunda, tertia vero semina, & flos prima seorsum exhibentur.

Maritimam esse plantam, ex locis supra memoratis constat. Floret Sole Cancrum & Leonem percurrente, ad Virginem transeunte semina maturat. Variat, & locis sterilibus parum & non ramosa nascitur, palmum vix superans, foliisque mi-

noribus & magis incanis prædita observatur; flores tamen eandem tunc magnitudinem obtinent, quam habent aliis non æque sterilibus locis.

Anthyllidem leguminosam purpurascens flore *Clus. Hist. CCXXXII.* ubi solum nomen, pro vulgaris tantum varietate habent *J. Bauhinus Hist. Plantar. Tom. II. L. 17. p. 362.* & *Rajus Hist. Plant. Tom. I. p. 922.* & refert J. Bauhinus, se vulgarem *Vulnerariam* vidisse flore purpureo *Monspeli*, *Cherlerum* autem eam attulisse ex montibus supra *Apenninum* in pratensibus quibusdam collectam flore sanguineo vel rubro, & ex *Gothardo* flore exquisite albo. Ad vulgarem etiam reducit, *Lotum latifoliam Dalechampii Hist. Lugd. Tom. I. p. 509.* cui flores, priusquam aperiantur, subrubentes, cum reclusi, lutei sunt. *Vulgaris Vulnerariae* & *Loti* etiam pratensis flores ab initio persæpe rubent, mox ad luteum transeunt, quare *Lotum* illam latifoliam *Dalechampii* non immerito ad vulgarem pertinere statuit J. Bauhinus. Ceteroquin figura *Hist. Lugd.* ut sunt pleræque reliquæ, bona non est. Nostræ vero speciei flores contrario modo se habent.

Vulneraria flore purpurascens *Tourn. Inst. R. Herb. p. 591.* prout nobiscum nascitur, planta est nonnihil hirsutior, flores & folia habet aliquanto majora: porro flores illius ab initio dilute purpurascunt, dein obscurius rubro & fere purpureo colore tincti sunt, nostra vero flores habet ab initio ochroleuchos, striis sanguineis pictos, per vetustatem coccineos: denique hæc perennis, illa *Tournefortii* annua est planta.

XANTHIUM CAROLINENSE MEDIUM,
FRUCTU TOROSIORE T. CCCXXI. F. 414.

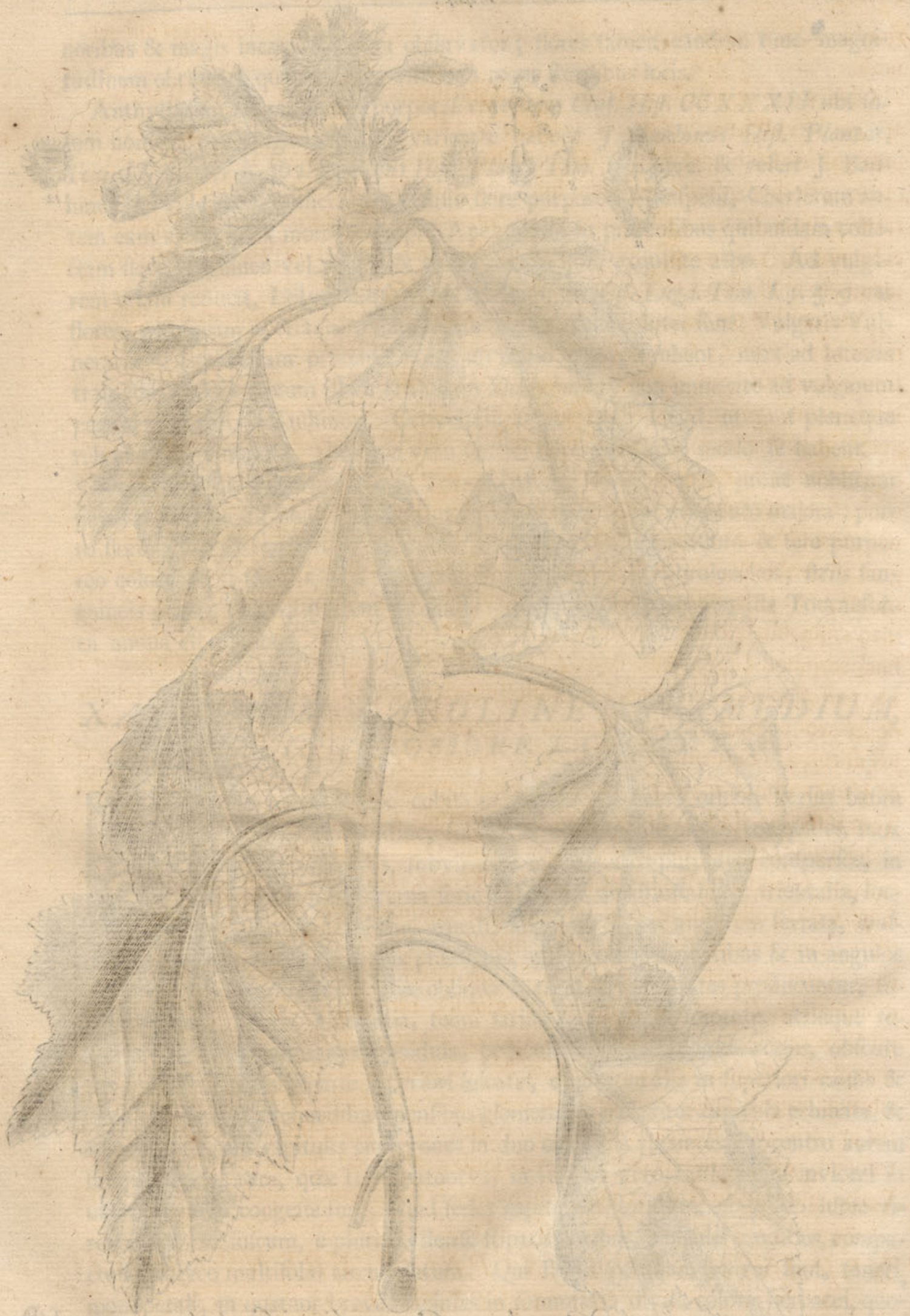

XANTHIUM hoc cubitales & altiores habet caules, versus basim pollicis crassitudine, solidos & nonnihil angulosos, inæquales, mox ab imo ramosos, subvirides, maculis atro-purpureis conspersos, in quibus folia alterna serie nascuntur quadrantalia & trientalia, longitudine latitudini æquali, angulosa & per ambitum ferrata, crassiuscula, tribus rubentibus venis præcipuis, ex pediculo orientibus & in angulos decurrentibus, exarata, unde aliæ obliquæ & transversæ minores producuntur, superne viridia, inferne albicantia, tenui farina, ad Solem micante, utrinque respersa, plana & plerumque pendula, pediculis annexa oblongis crassis, obscure purpureis, teretibus, parte superiori sulcatis, e quorum alis in superiori caulis & ramorum parte autumnalibus mensibus glomeratim nascuntur capitula echinata, & singuli in singulis capitulis embryones in duo cornicula abeuntes, in centro autem horum capitulorum, quæ tria quatuorve, in summo vero caule plura invicem in unum glomum congesta sunt, aliud sedet capitulum floridum, ab initio luteo-virens, dein subfuscum, e plurimis dense stipatis floribus, flosculis similibus, compactum, calyce multifolio circumdatum. Qui flores perquam exigui sunt, teneri, monopetali, in quatuor breves lacinias in summitate divisi, coloris herbacei, quorum sinu stamen continetur valde breve, cui apex inhæret oblongus, in plures, quatuor nempe & quinque partes, laciniarum instar, dehiscens; floribus autem ipsis plurimæ interpositæ sunt tenues ligulæ herbacæ, (tot videntur, quot sunt singuli flores partiales) a calyce continuatæ & ejusdem cum eo figuræ, saltem tene-
riores.

Xanthium Car. medium fructu toros.

Cinchona caribaea Willd.

riores. Quas partes simili modo formatas in vulgari Xanthio olim observasse memini.

Observandum autem a Tournefortio in *Instit. Rei Herb.* p. 438. Tab. 252. apicem bifidum tantum dici & depingi, flosculos porro utriculosos integros in Tabula exhiberi, in quo errare facile, cum hæ partes perquam exiles sint. Nec etiam recte hoc genus, non secus ac Ambrosiæ, Herbis flore composito annumeratur a dicto Tournefortio, cum veros flosculos (quibus farina spermatica in utriculo mobili, vaginæ instar stylum cingente, continetur) non habeant, & fructus utriusque multum a Florum compositorum fructu differat.

Ceterum hæ partes distinctionis & emendationis gratia seorsum in margine figuræ appictæ sunt; nempe figura prima flos totus e plurimis minoribus in capitulum congestis compositus, 2. flores singuli, 3. stamen & apex, 4. ligulæ floribus intermixtæ, omnia magnitudine naturali: figura 5. flores iidem, 6. stamen & apex, 7. ligulæ aucta magnitudine per lentem vitream exhibentur: figura 8. embryo tenellus recisis echinis, 9. idem embryo aliquanto grandior, relictis aliquot echinis, sistitur, cujus embryonis cornicula in tenuia aliquot filamenta, styli munia præstantia, abeunt. Embryones deinde per maturitatem in fructus olivæ magnitudine abeunt, duros & hispidos, singuli nempe echini rigidiores, & in extremitate, Bardanæ instar, uncinati fiunt, in quibus duo, in singulis nempe loculamentis singuli, continentur nuclei oblongi candidi, tenui, ceu in reliquis speciebus, membrana nigricante velati. Qui fructus figura 10. mediæ magnitudinis, 11. perfectæ exhibetur; 12. vero dissectum demonstrat. Ulterius pro differentia, de qua in sequentibus, monstranda, vulgaris Xanthii fructus figura 13. & 14. cujus unculi a Tournefortio in Tab. 252. litera I. & K. omissi sunt, figura autem 15. & 16. Xanthii Canadensis majoris (cujus figuram alias sat bene expressit idem Tournefortius Ibidem litera M. & N.) ad basim Tabulæ appositi sunt.

Foliis & nascendi modo valde quam similis est hæc species Canadensi, sed non eadem: Canadensis major est & maturius floret, feminaque citius & liberius perficit, sed Carolinensis ægre & nonnisi loco calidiorē reposita floret & femina perficit, idque serius; tumque planta, in olla nempe, fit humilior, minus ramosa, nana velut & squarrosa, paucioribus ramis prædita. Sed fructus maxime notabile discrimen habet; est enim, quam Canadensis, brevior, & aliquanto torosior, cornibus & aculeis minus aduncis & ferocibus armatus, non villosus, per maturitatem obscure fuscus, cum illius longior & gracilior sit, cornibus & aculeis robustioribus & magis aduncis armatus, per maturitatem subfulvus & simili subfulva hirsutia in cornibus & superiore sua parte obfitus. A vulgari fructu nonnihil majore & torosiore, aculeis robustioribus & crebrioribus, & quod planta elatior sit, differt. Verbo, inter illam & hanc, vulgarem nempe & Canadensem, media est hæc species.

XERANTHEMOIDES PROCUMBENS, POLII
FOLIO T. CCCXXII. F. 415.

XERANTHEMI similem hoc genus calycem habet, speciosum nempe expansum, sed differt seminibus papposis & flosculorum structura, ceu qui uniformes seu unius figuræ sunt, Elichrysi floribus similes, a cujus genere calyce radiato